

IFJÚSÁGI

IFJÚSÁGI CSOPORTVEZETŐK LAPJA

óra

1. évfolyam, 1. szám ■ 2004. április

IFJÚSÁGI ÓRA – Evangélikus ifjúsági csoportvezetők lapja

Megjelenik negyedévente.

Felelős szerkesztő: Balog Eszter ifjúsági referens • Tel.: 486-3525

Olvasószerkesztő: Székács Judit

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági és Gyermekek Osztálya
megbízásából a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója

Felelős kiadó: Kendeh K. Péter

Kiadóhivatal: 1085 Budapest, Üllői út 24. • Tel.: 317-5478, 486-1228

Egy szám ára: 470 Ft + postaköltség. Előfizetési díj egy évre: 1880 Ft + postaköltség

A borítón látható kép Benkóczy Péter felvétele.

Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

Nyomdai kivitelezés: ETO-PRINT Kft.

Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 1785-7104

A Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági Osztályának fiatalokkal foglalkozó lelkészek, iskolalelkészek, tanárok, teológus hallgatók, ifjúsági csoportokat vezető fiatalok számára szerkesztett módszertani lapját tartja most kezében. A negyedévente megjelenő lap célja az, hogy elméleti és gyakorlati segítséget adjon elsősorban a gyülekezeti ifjúsági munkában, természetesen az egyházi iskolákban végzett hitoktatást is szem előtt tartva.

Az ifjúság megszólítása, személyiségük fejlesztése, Jézus Krisztusban való hitük gazdagítása, az ifjúsági csoportokban való közösség kialakítása és megtartása nem jelent kevesebbet, mint az egyház jövőjét. Ezt a feladatot méltóképp úgy lehet végezni, ha megbecsülést, legfőképp támogatást kap mindenki, aki ebben a munkaágban tevékeny. Az újság célja, hogy minél sokrétűbb segítséget nyújtson ezen a munkaterületen, hogy az fellendülhessen, új erőre kapjon, gyümölcsözzön.

A rovatok mindegyike azzal a szándékkal íródik, hogy az ifjúsági csoportvezetők jobban rálássanak arra, milyen helyzetben vannak a mai fiatalok, és ennek alapján hatékonyabban tudják felépíteni a gyülekezeti vagy épp az iskolai közösségeket, kisebb-nagyobb csoportokat, mindezzel azt remélve, hogy élőbbé, elevenebbé válik az ifjúsági munka. Hiszen a tapasztalat azt mondhatja, hogy aki szívből felvállalja ezt a munkaágot, annak sok esetben fejlődést, küzdelmet is jelent a szervezés, a fiatalok mozgósítása, megszólítása.

A vázolt célok elérése érdekében szívesen veszünk minden témába vágó, ötletadó írást, hogy lapunk tartalmas és izgalmas legyen. Ehhez kérjük Olvasóink támogató segítségét.

Balog Eszter
ifjúsági referens

TARTALOM

RÖVID TANULMÁNYOK ■ 2

EGYHÁZMEGYE ■ 10

TEOLÓGUS ■ 12

KÖZÉPISKOLÁK ■ 13

ÖKUMENÉ ■ 15

KIE ■ 17

ÚJ GONDOLAT ■ 21

BEMUTAJUK ■ 22

PROGRAMOK ■ 24

SEGÉDANYAGOK ■ 26

KREATÍV ÖTLET ■ 31

HÍREK ■ 36

Ezek a mai fiatalok!

Avagy mégis, milyenek?

Érdeklődéssel indultam 2003 őszén dr. Tomka Miklós valásszociológushoz, hogy választ keressek a fenti kérdésre. Mindebben az motivált, hogy – amint köztudott – a jó munka mindig a megfelelő alapokon, a helyes analízisen nyugszik, így hát a fiatalokkal nap mint nap foglalkozók közül ma sem kerülheti ki senki a „hol is tart az ifjúság” kérdésével való szembesülést. Érdemi munkához, az egyházi ifjúsági munka hatékonyságához is szükséges a kamaszodók, a kamaszok jelenlegi helyzetének, a rájuk háruló kihívásoknak tisztán látása, mely munkánk átgondolásához és remélhetőleg új lendületvételéhez is segíthet. Az alábbiakban beszélgetésünk lényegét foglalom össze.

Milyenek látja a fiatalok mai helyzetét?

Meggyőződésem, hogy a fiatalok – a 14-22 éves korosztályról van szó – számára napjainkban nagyszerű új lehetőségek nyílnak. De sajnos nincsenek előttük használható modellek, sőt, kevés kivételtől eltekintve, a szülők generációja sokszor képtelen ráérezni arra, hogy mire is kell a gyerekeiket felkészíteniük. Ebből adódnak az oktatási reformok körüli problémák is, mivel manapság senkinek sem áll össze a fejében az, hogy mi várható itt tíz vagy húsz év múlva, és hogy mi a jelenlegi realitás. Emiatt aztán a gyerekek nyakába fog szakadni minden, akik erre nem lesznek felkészülve.

Probléma az is, hogy ez azért nem mindenki nyakába egyformán szakad majd, hiszen látjuk az érettségi vagy az egyetemre jelentkezés körüli korosztályoknál, hogy nő az a csoport, ahol a szülők világlátottak, ahol tudják, hogy egyszerűen nélkülözhetetlen legalább egy nyugati nyelv igazán jó ismerete. Ahhoz, hogy megnyíljon a Nyugat, ahhoz egy nyelv kell, de a nyugati versenyben való részvételhez már kettőre van szükség. Ezt a szülők 5-7 százaléka látja, és lehetővé is teszi a gyermekeinek a nyelvtanulást, amely sok költséget von maga után: pénzbe kerül a jó iskola, az utaztatás, a különórák. A szegényebb szülő ezt nem látja be, számára az a fontos, hogy a gyermeke kenyeret keresen. Közben nem veszi észre, hogy a kenyérkeresetnek is pillanatokon belül ez lesz a kulcsa. Jelenleg is elég erős a társadalmi differenciálódás, és nagyon féltő, hogy a következő tíz évben ez erőteljesebben tovább fog növekedni. A

most fölnövő gyerekek között lesz egy csoport, akik képesek lesznek Európába betagozódni, kisebb-nagyobb karriert kiépíteni, azaz elfoglalni a helyüket az európai társadalomban. Féltő, hogy a jelenlegi fiatalok 80 százaléka erre képtelen lesz, megközelítőleg tíz évig, aztán majd előbb-utóbb ők is észbe kapnak. Mindehhez nem elegendő egy minisztériumi döntés, hogy ennyi meg ennyi nyelvtanóra van szükség, ehhez a szülők, a közvélemény megértése is kellene, és mindazok segítsége, akik ebből valamit láttak – a lelkészek részben ide tartoznak. Minden egyház lelkesi karának tekintélyes része valamennyire világlátott, és megélte, hogy a nyelvtudása milyen örömeket, sikereket jelentett számára.

Tehát a mai fiatalok igazi nagy kihívása az EU-ban való helytállás megalapozása – a nyelvtudás segítségével?

Igen, és ebből a helyzetből automatikusan adódik a munkahelyi helyzet megváltozása is, amit ma még nem tudunk áttekinteni. Napjainkban a katonaság, ami eddig nagy országos szervezet volt, összezsugorodik, hasonlóképp ma óriási kérdés az is, hogy mi lesz a magyar mezőgazdasággal, a közigazgatással, az egész állami szférával. Valószínű, hogy a gazdaság tovább nő, mivel „multigazdaság” kialakulása előtt állunk: hiszen csak az a kft. marad majd meg, amelynek lesz partnere egy másik országban. Ez rugalmasságot követel, a piac és a nyelv ismeretét. Hogy mi az, ami ebből szakmailag megmarad, azt most még nem tudjuk. Tehát nem tudjuk, hogy mire képezzük a fiatalokat. Az az elképzelés, hogy elindulok egy szakma irányában, és utána az lesz belőlem, aminek készülök, így ma már nem működik. Arra kell felkészülnie a mai fiataloknak, hogy egy ismeretlen állagú valamibe dobják be őket, és ott aztán föl kell találniuk magukat.

Mennyire képesek erre a mai fiatalok?

Az Európai Értékrendvizsgálatban (1999-es felmérés) szerepelt egy olyan kérdés, hogy mi az, amit a szülő mindenképp tovább akar adni gyermekeinek, illetve mi az, amit egy gyermeknek feltétlenül meg kell tanulnia, mielőtt saját lábára áll? Kelet-Európában általában sokkal jobban hangsúlyozták a *teljesítményt*. Ez igaz, a kemény munkát nem lehet megspórolni. De a másik eredmény, amely

sokkal riasztóbb, az, hogy a magyarok a *kezdeményezést* és az *önállóságot* fele olyan nagyra sem értékelték, mint a nyugat-európaiak. Ez azt jelenti, hogy mi megszoktuk, hogy megmondják, mit kell tennünk. Most azonban nincs, aki megmondja, illetve ezer különböző dolgot mondanak, és nem lehet ezen eligazodni. Ezért mindenkinek ki kell próbálnia, hogy mi az, ami neki testre szabott, és ez sok kísérletezést igényel. Ez azt jelenti, hogy énnekem kell utánamenni az elképzelhetetlenül megnövekedő lehetőségeknek. A gyereket tehát arra kell felkészíteni, hogy lehessen mély vízbe dobni, és ne „fulladjon bele”. De ma nem erre készítjük fel őket, mivel senki nem tudja, mi lesz itt tíz év, vagy épp hat év múlva például a munkaerőpiac területén, mivel a 2004-es esztendő nagy kihívást hoz. Kérdés, hogy Magyarország Nyugat-Európa elővárosa lesz-e, a nyomor elővárosa, amely képtelen idevonzani a szellemi tőkét, vagy egyenrangú félként képes lesz a szintet tartani. A fiatalság ebből sok mindent megérez. Egyfelől továbbra is kérik a kész recepteket, azaz sokakban erős hajlam van, hogy előre megadott mintákat átvegyenek, hogy pontosan kijelölt ismeretanyagot befűljözzanak. Másfelől 14 évtől fölfelé az a jellemző, hogy igazán nem bíznak meg senkiben. Olyannyira a kor gyermekei, és nem merik feltenni a kérdést, hogy mire jó az egész élet, mit is kellene tenniük. Viszont riasztóan kevesen jutnak el oda, hogy saját maguk próbáljanak valamit csinálni. Márpedig csak „akción” keresztül tudja magát kipróbálni a fiatal. Muszáj lenne, hogy a fiatal 14-15 éves korától versenyezzen, produkáljon, szervezzen, azaz próbálja ki magát. A szülő feladata az, hogy küldje el őt egyre nehezebb terepre, és állítsa saját lábára. Ha ma 18 év körüli gyermekem lenne, sokat tennék azért, hogy jusson ki külföldre, például Afrikába. Ezzel szemben ma nem eddük őket, hanem védjük, óvjuk a fiatalokat, és akkor tartjuk erkölcsösnek őket, ha úgy viselkednek, mint a nagymama. Sajnos nem állítjuk őket eléggé saját lábukra. A fiatalok látják, hogy az ő generációjuk már más világban él, mint a szüleik, és a szülőkkel szemben általános bizalmatlansággal élnek, mint akik valamit elrontottak, és most sem boldogulnak. Látják a tényt, hogy az idősebb generáció nem tudott kibújni a bőréből: annyira belegyökereztek az előző világba, hogy képtelenek az újra. Nekik viszont muszáj valami mást tenni, és ebben egyedül vannak.

Az egyházak hogyan tudnak segíteni ebben a helyzetben?

Sajnos a fiatal saját egyháza sem képes a kellő segítség megadására. Sem azoknak, akik „belül vannak”, és még kevésbé azok felé, akik „kinn vannak”. Akik belül vannak, ott a múlt ápolása, a tradíció őrzése – ami önmagában nagyon jó és nagyon fontos, hiszen az ember a gyökereiből él – agyonnyomja a nyitást, és azt látjuk, hogy amikor az egyházi konzervativizmus a nyugati világról negatívan gondolkodik (nem az igazságát vonom kétségbe), a fürdővízzel kiönti a gyereket is. Az elutasítás sehova nem vezet, mivel holnap nekünk a nyugati világgal kell szembenéznünk. Arra megtanít az egyházi konzervativizmus, hogy

mit ne tegyünk, mivel ne azonosuljunk, de arra nem tanít meg, hogy hogyan kellene élni. Főlkészít egy egyházon belüli, zárt ajtókon belüli létezésre, de nem készít fel eléggé a mai magyar pluralizmus gyakorlatára sem, még kevésbé ennek a hatványozódására 2004-ben. Itt tehát nagy ellentmondás van. A 14-15 éves fiatalok ebben a nagy bizonytalanságban mégis felteszik azt a nagy kérdést, hogy mi az élet értelme, mi a jó, mit lehet ebből kihozni, és így tovább. Ez a keresés nem teljesen vallási, de erősen egzisztenciális, és ezért nagyon erősen vallási is. Ebben a csoportban nő azon fiatalok aránya, akik magukat vallásosnak mondják. De nagyon megnő a harcosan vallásellenesek aránya is. (Vajon aki harcol Istennel, akit kínozik az istenkérdés – az vallástalan? Hiszen ő is megszólított, csak huzakodik...) A mai fiatalság sokkal erősebben érzékeny, nyitott, befogadó vallási irányban, mint a mai öregek 20-30 évvel ezelőtt. De miközben keres és vágyakozik, egy másfajta Isten kell neki: nem a nagy szakállú, hagyományt felkínáló Isten, nem az előírások Istene, nem a tekintély Istene, nem az egy helyben trónoló Isten, nem a hierarchiák, a biztonság Istene, hanem a mindenre képes Isten, a mozgékony Isten, a minden rossz helyzetet felvállaló Isten, a keresés Istene, a befejezetlenség Istene. Ebben az éhségben érthető, hogy az egyházi hierarchia, a hagyományok, a száz éves énekek nem felelnek meg ennek az igénynek. Minden adat azt mutatja, hogy igenis, ez a keresés olyan erős, hogy a fiatal magát növekvő arányban vallásosnak mondja, nagyobb arányban, mint az idősebbek. Az lenne fontos a fiatal számára, hogy tudjon kibe kapaszkodni. Mert ha ez nincs meg, akkor a nekilendülés nem kapja meg sem az irányát, sem a keretét, sem a támaszát, és elpuffoghat. Egy kicsi robbanássorozat az autót képes hajtani, míg egy tűzijáték bár látványosan, de hamar kipuffogja magát. Ez a föllendülés, vallásos érdeklődés azoknál jelentkezik, akik középiskolás, egyetemi tanulmányaik során eljutottak egy olyan intellektuális fejlettségi vagy reflexiós szintre, hogy egyáltalán ki tudják mondani, hogy nem tudják, mit akarnak, vagy hogy mit keresnek – ők vannak kisebbségben. A nagy többségnek ugyan ez a helyzete, de a helyzetének tudatosulásáig nem jut el. Ők a pil-

lanatnyi kis örömből nehezebben tudnak kilépni. Az egész modern helyzetünk sajátossága a hosszútávúság megszűnte: életünket a pillanatok, a közvetlen hasznok teszik ki. Ez lehet jó, csak mindez mást jelent egy változatlan helyzetben, például kétezer évvel ezelőtt, és mást jelent napjainkban, a változó világban. Ez utóbbi esetben veszélyes, hiszen az embert a helyzet sodorja, ha radikálisan értelmezem. Féltő, hogy a mai fiatalok tekintélyes része teljesen elveszti a talajt a lába alól, mert a világ sodorja, és ő nem képes úszni, irányt adni a sodrásnak. Az igazán nagy feladat az, hogy hogyan lehet felkészíteni az egyszerű helyzetből kijövő fiatalot, akinek lesz egy érettségije, és nem több. Hogyan lehet őt a teljes bizonytalanság közepette önállóbb és egyénibb életre segíteni úgy, hogy Isten gyermekeként éljen, nem azon az áron, hogy teljesen bezárkózzon.

Az előbb idézett Európai Értékvizsgálatban volt egy másik kérdés is: tudja-e befolyásolni a sorsát, a saját életét, jobbá tudja-e tenni az életét, vagy nem. Nyugat-Európában 2-15 % között mondták, hogy nincs befolyásuk az élet alakításában. Nálunk, Kelet-Európában 15-70 % között van ez az arány – azaz az emberek többségükben úgy gondolkodnak, hogy nekik semmi befolyásuk nincs abban, hogy életük változzon. Magyarországon ez az arány 35-40 %, melyen belül a fiatalok egyharmada gondolja, hogy nincs érdemben befolyása a sorsa alakításában. Ez riasztó adat.

Ebben a reménytelenségben a fiatalok magasabbra teszik a mércét, mint szükséges lenne, azaz másokon mérik önmagukat. Sajnos a fiatalok nem becsülik eléggé magukat. Azt kellene megnézniük, hogy „én mi vagyok, mi az értékem”. A rossz mérce felállításában a televízió nagyon sok kárt okoz. Elsőként a fiatalnak el kell fogadnia magát, 100%-os lehetőségnek kell tekintenie magát, és ehhez kell alakítania az igényeit, ehhez kell szabnia a boldogságról alkotott felfogását is. Mert ha más akarok lenni, mint ami vagyok, örök életre boldogtalan leszek. Itt is lennének egyházi tennivalók.

Az egyházi iskolák mennyiben segíthetik a fiatalok útkeresését?

Sajnos az iskoláktól jót várni kevésbé lehet, mert túlter-

helik a gyerekeket formális követelményekkel, és nem az embernevelésre koncentrálnak. A keresztény iskolák időkeretében sem fér bele elég embernevelés: táborozás, beszélgetések, játékok, melyek elősegítenék, hogy meg tudjanak nyílni a fiatalok. Nincs elég osztályfőnöki óra, nincs elég megfelelő osztályfőnök sem, hiszen ők is sokszor erőn felül leterheltek. A pedagógusképzésnek óriási feladatai vannak, hiszen egy elbizonytalanodott idősebb nemzedék nem is tudja, hogyan kellene felkészülni a személyiségfejlesztésre, a fiatalok emberségében, szabadságában, önállóságában való megerősítésre. Attól félek, hogy a hittan csak közepesen jó ebben. A tanítás homokra épül, ha nem elég erős mögötte az emberségre való indítás. A tanítás már a második lépés, az első lépés a közösségre való felkészítés: az áldozatra való készség kialakítása, a másik javára történő lemondás elsajátítása, hogy például felnőttként engedje be majd maga elé a másik autót, hogy észrevegye a körülötte levő rászorulókat. Ha ezt a gyerekkorban nem tanítjuk meg, akkor mindez később már kialakíthatatlan. A mai gyerek sokkal erősebb versenyhelyzetbe fog kerülni, mint a szülője.

Véleménye szerint mi a gyülekezet feladata ebben a helyzetben?

Elsőként nézzünk Jézusra, mit csinált kétezer évvel ezelőtt egy vidéki, fejletlen, „primitív” helyen abban a három évben, amelyről valamennyit tudunk. Sokan tódultak utána, és mégis, ebben a helyzetben minduntalan „megszökött” *imádkozni*. Azt hiszem, ma nincs elég helyünk, módunk, kínálatunk imádkozni, nincsenek csöndes helyeink. Kell a nyitott templom, a meditációs, imádkozási lehetőség (Kölnben „Adj öt percet Istennek” mottóval kinyitották a templomokat). Sokkal jobban kellene megélnünk magát az imaéletet. A taizéi találkozóra összegyűlt fiataloknak – akiknek tekintélyes része nem tagja semmilyen egyháznak – igényük van, hogy keresztény stílusban imádkozzanak, elmélyedjenek. Tehát olyan emberekre van szükség, akik egy kicsi kuckót nyitnak, ahova folyamatosan be lehet menni imádkozni egy órára, egy napra, két napra, egy hétre. Nagyon sok szerzetesrend hajlandó befogadni néhány őszintén kereső nyitott fiatalot. Ez feltételezi a nyilvánosságot: egyszer-kétszer a TV-ben is lehetne ezekről beszélni. Szükség van olyan alkalomokra, ahol a még sohasem imádkozónak is helye van, és szükség van arra is, hogy legyen hely a feltöltesre is – épp a legaktívabbak, legrohanósabbak, legteljesítőbbek nagyon gyakran lesodródhatnak, előfordul, hogy éppen ők lesznek öngyilkosok...

A másik fontos gondolat az, hogy Jézus meglepően sok időre szökött el a tömeg elől nemcsak azért, hogy imádkozzon, hanem azért, hogy a tanítványait nevelje. A *közösségteremtés* a másik olyan feladat, amelyet ma elhanyagolunk. Vallásszociológia vizsgáztatás kapcsán több száz dolgozat ment át a kezemen, megközelítőleg 200 gyülekezeti leírást kellett osztályoznom. Ezek közül talán egy vagy kettő volt, ahol komoly közösségalkotó munka lehetett. Én megértem, hogy a lelkésznek valamennyire meg

kell felelnie az egyházi előírásoknak, és annak is, amit a hívek – az eddigi gyakorlatnak megfelelően – elvárnak tőle. De ma a lelkész felőrlddik a feladatokban, ahelyett, hogy munkatársakat keresne, akik ugyanazt felvállalják, amit ő: Jézus ügyét. Ha nem tudunk az adminisztrátorok egyházából átalakulni a közös tehervállalás, a közös felelősség- és küldetésvállalás egyházává, akkor hiába minden. Jézus közösséget akart alkotni és nem szervezetet, és ha ezt az egyház nem tudja megvalósítani, akkor nem a jézusi úton jár. Tudom, hogy minden egyházban örlddik a lelkész, de nézzünk Jézusra, aki ezt mondta: arról ismerjenek meg benneteket, hogy szeretitek egymást, kölcsönösen. Ma ezt így mondanám: arról ismerjenek meg benneteket, hogy egymást szerető közösség vagytok. Egymásra figyelő, egymás gondját felvállaló, egymást elfogadó, sok mindenben együttműködő... Ezen belül ki-ki a maga tehetsége szerint legyen közreműködő, nem egy fizetett alkalmazottra (lelkész) mindent ráterhelő, hanem feladatokat elvállaló. Küldetés lehet azt megmutatni, hogy az emberi érték megvalósulása csak közösségi formában lehetséges. De hol tanulja meg ezt az ember? Hol tanul meg áldozatot hozni pénzben, időben, önmérsékletben? Mert ez azt is jelenti, hogy föl vállalom a hibáimat is, és nyitott vagyok azok korrigálására. Tehát ennek őszinte közösségnek kell lennie. Ha feltesszük azt a kérdést, hogy mire való a kereszténység, az egyik válasz az, hogy egy olyan modern helyzetben, amely az individualizmus irányába mozgat, igenis modellszerűen felmutassa, hogy a közösség érték. Ez egyházszerkezeti feladat, másrészt a kereszténység alapküldetése.

A harmadik feladat az, hogy befogadó gyülekezetnek, egyháznak kell lennünk. A nyitott egyháznak örömmel kell fogadnia azt, aki „kívülről” érkezik, másrészt mindenkit a saját helyén kell megszólítani: a diákokat az egyetemen, az

iskolában, azaz kategóriális (helyzetenként differenciált) lelképásztorkodásra van szükség.

A gyülekezetek szerepét abban is látom, hogy a fiatalok számára lehetőséget nyújtson az egymással való kapcsolatteremtésben, ismerkedésben táncestek, bálók szervezésében, illetve a sorsuk segítésében, például az állam által felajánlott ingyenes számítógépek elfogadásában, ingyenes internet-hozzáféréssel. Sajnos ez a kísérlet nem sikerült, mert a túlterhelt lelkészek ezt már nem tudták megszervezni. Ehhez kellene egy olyan közösségi háttér, amely vállalja ezt a szolgálatot. Ez minden nagyegyház számára tálcán kínált lehetőség volt. De ki az, aki meri vállalni, hogy beenged bárkit, és felügyel rájuk? Nincsen hát a keresztényeink között elég vállalkozó arra, hogy ezt forgó rendszerben megoldják? Ez persze csak egy példa a sok közül. Ezer ilyen példa van, amit mondhatnék, amellyel a rászorulókkal való közösségvállalást segítenénk. Ide tartozik a cigánykérdés is: hol teszik meg az egyházak a magukét ebben a témában? Néhány akció van, de kevés.

Szervezeti szinten a világ pénze nem elég – és soha nem lesz elég emberünk – ahhoz, hogy fizetett szakemberekkel ezeket a feladatokat megoldjuk. Az egyház nem erre való. Arra való, hogy olyan közösséget alkosson, amely megteszi a magáét. Ma a jó keresztény elmegy a templomba, igyekszik betartani a tízparancsolatot, de nincs olyan közösség, ahol a tagok szeretik egymást. Tehát a mai gyülekezetek többsége nem példaadó, nem minta. De akkor mire jó az istentisztelet, a munka, amely nem ebbe az irányba visz?

Mindezeket ajánlom a fiatalokkal foglalkozó lelkészek számára végiggondolásra.

Köszönöm a beszélgetést.

Balog Eszter

(Fotók: Benkóczy Péter)

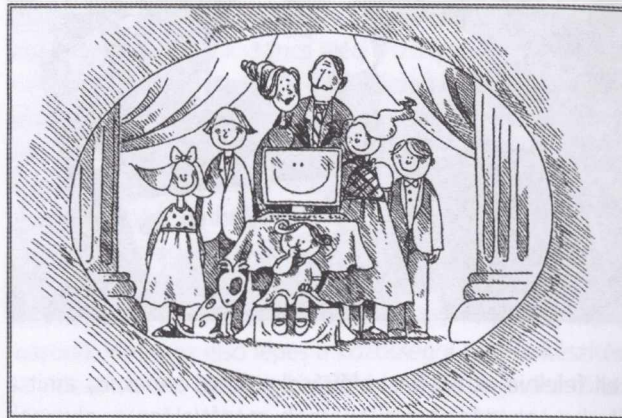

Nehéz, ráadásul kettős feladat elé állított a lap szerkesztője, amikor egyrészt azt kérte, írjak interneten megjelenő lapunkról, a Csipetnyi Sóról, másrészt pedig írjak arról, miként lehet elkészíteni, működtetni egy fiataloknak címzett weboldalt. A feladat kettőssége különösen akkor érdekes, ha belegondolunk: a Csipetnyi Só evangélikus, de független a hivatalos egyházi struktúráktól.

Bartha István még evangélikus teológiai hallgatóként írt, szerkesztett, kiadott, terjesztett egy Csipetnyi Só címen megjelent szamizdatot. Lett is belőle némi gondja. Aztán eltelt néhány esztendő, az illető jelenleg már lelkész, egy nagy gyülekezet lelkésze és negyedmagával tagja egy levelezőlistának. Ennek a listának én, e sorok szerzője is tagja vagyok. Egy hosszabb téma zárásaként született meg az ötlet, készítsük el a Csipetnyi Sót interneten mint szamizdatot. Ennek már két esztendeje. A lap megjárta a nem hivatalos, nonprofit lapok szokásos útját, amely ingyenes szolgáltatók reklámokkal telepakolt szerverein keresztül vezetett a mai, immár saját domainnel megjelenő felületig (<http://www.csipetnyiso.hu>). Ugyanakkor a lap koncepciója gyakorlatilag nem változott. Rovatainkban foglalkozunk teológiával, tudománnyal, kultúrával, aktuális hírekkel, de van fotógalériánk, közlünk igehirdetéseket is. Talán legizgalmasabb rovatunk a Keleti Egyházkerület, ahol az evangélikus egyház elé próbálunk görbe tükröt tartani. És persze bővül a kínálat, jelentek meg új rovatok, sikerrel, vagy éppen érdektelenséggel találkoztunk.

Az elmúlt időszakban a lap – a visszajelzésekből ítélve – mintegy harmadik nyilvánossággá vált evangélikus körökben. A megjelent cikkekre hivatkoznak az egyházi sajtóban, különféle találkozók, egyházunk jeles személyiségeivel készült interjúkat közölhetünk, az Evangélikus Élet időről időre átvesz tőlünk anyagokat. Lassan kialakult egy stabil olvasótábor a lap körül, akik feliratkoztak (vagy olykor előrelátóan mi magunk felírtuk őket) hírlevél-listánkra, akik be-belátogatnak fórumainkra, megírják véleményüket vendégkönyvünkbe, megírják e-mailben. És ami számunkra a legfontosabb, mi magunk is jól érezzük magunkat, amikor sorra kapjuk az újabb írásokat, amikor felkért szerzőink szívesen publikálnak nálunk, amikor a kiszemelt interjúalany azonnal igent mond megkeresésünkre.

Mostanában terjeszkedni vágyunk! Kiszemeltük magunknak elsősorban az evangélikus iskolák tanulóit, tanárait, de nem zárkózunk el más körből érkező fiatalok elől sem. Azt gondoltuk, hogy van mit keresnünk közöttük, de szembesülni vagyunk kénytelenek nap mint nap a ténnyel: ez nehezebb feladat, mint két év alatt idáig fejleszteni a lapot. És ez az a pont, ahol át lehet térti a másik kérdésre. Tehát hogyan lehet fiataloknak szóló weboldalt készíteni? A megoldandó feladat egyrészt technikai, másrészt tartalmi. Technikai feladatnak hívom a portál megalkotását, az oldalak megjelenésének megtervezését és elkészítését. Az

Kép: Don Tapscott Digitális gyermekkor című könyvéből.

interneten leggyakrabban használt html-kód könnyen megtanulható, könnyen hozzáférhető számos ingyenes honlapszerkesztő szoftver. Kevés tanulással már összerakható egy honlap. A portál persze ennél több. Dinamikus, könnyen kezelhető és frissíthető, kialakításához némi programozói tudás szükséges. Az evangélikus Internetes Munkacsoport dolgozik egy „content management” rendszeren, amely könnyen modulálható, használatával szakértelem nélkül is kialakítható egy egyházi portál. Ennek másik nagy előnye lesz, hogy eleve biztosítja az egyházi tulajdonban levő, a világhálóra szélessávú kapcsolattal csatlakozó ingyenes (!) tárhelyet, amelyhez nem kell elviselni különféle reklámokat. Nyilván, amint a következőkben kiderül, szükséges lehet kialakítani levelezőlistát, csetszobát, fórumokat, vendégkönyvet. Ehhez sem kell feltétlenül informatikai végzettséggel rendelkezni, hiszen számos ingyenes lehetőségből választhatunk, illetve az egyházi szerveren többnyire megvannak az ehhez szükséges programok.

Sokkal nehezebb azt eldönteni, hogy mi kerüljön fel a portálra és hogyan hívjuk rá fel a figyelmet! Mi abból indultunk ki, hogy a középiskolás fiatalok amúgy is gyakran használják az internetet, gyakran szörfölnek a világhálón, de nem találnak kifejezetten nekik szóló egyházi tartalmat. Figyelembe vettük, hogy a hivatalos egyháznak csupán egy alig-alig ifjúsági portálja létezik, amelynek nem sok köze van ahhoz, amit a témában nálunk előbbre jutott nyugati egyházak készítenek. Illúzióink voltak elsősorban, de nem mértük fel azt, hogy mekkora a megcélzott kör fogadókészsége elsősorban ránk, a Csipetnyi Sóra, másrészt mennyire olvasnának szívesen egyházi, de nekik szóló magazint. Mint megtapasztaltuk, az amatőrizmusunk túlságosan is derülátó volt.

Az első felismerés: fiataljaink internetes barangolásaik során nem, vagy alig keresik egyházukat. Talán nem is nagyon tudnak arról, hogy léteznek már nekik is szóló oldalak. Persze miért keresnék a „virtuális egyház”-at, ha

szüleik sem teszik. Mint a közelmúlt példája is mutatja, nem sikerült az internetes áttörés a Cipő Magazinnak sem, pedig ők rendelkeznek – igaz, ritkán megjelenő – nyomtatott kiadással is.

Az első megoldandó kérdés: hogy hívjuk fel a figyelmet magunkra, hogyan keltse fel a fiatalok figyelmét egy kifejezetten nekik készült portál? Nem szoktuk még meg, de kell a reklám, a marketing. Fel kell mérni, kinek és mit akarunk közvetíteni, aztán fel kell mérni, hogy kik azok, akik erre képesek, aztán nagy energiabefektetéssel, a reklámpar módszereit is, illetve a rendelkezésre álló hivatalos csatornákat felhasználva el kell juttatni a hírt.

A kérdéssel már foglalkozom egy ideje az Intelligens Egyházprogram Munkacsoport keretein belül mint a téma felelőse. Elkészítettem egy vázlatot, majd egy néhány oldalas anyagot. Amikor a csoportban referálnom kellett a témában, megdöbbenő kérdéssel kellett szembesülnöm: tudjuk-e, hogy mire kíváncsiak a fiatalok? És meg kellett vallanunk, hogy bizony nem tudjuk. Pontosabban nem tudjuk, hogy mit, milyen információt, tudásanyagot várnak el egy fiataloknak szóló egyházi portáltól.

Vannak előttünk nyugati példák. A német, skandináv és elsősorban az észak-amerikai evangélikus egyházak több-kevesebb sikerrel elkészítették már ifjúsági portáljukat, amire különféle tudásanyagot helyeztek fel, illetve megteremtették a lehetőségét az interaktív kapcsolattartásnak. Felvetődik a kérdés, hogy ezeknek a site-oknak a gyakorlatát át lehet-e ültetni magyarországi viszonyokra, vagy teljesen új alapokról kell elindulni. Nincs még kipróbálva egyik út sem.

Akinek van kitekintése a fiatalok mindennapos internetezési szokásaira, az tudja, hogy elsősorban a névtelenül gyakorolható, interaktív kapcsolattartást kedvelik. A különféle portálok csetszobái folyamatosan tele vannak. Ezzel szemben kevesen szeretik a hagyományos levelezőlistákat, ahol – korlátok között ugyan, de – behatárolhatóak a személyek. Kétféle közösség alakítható ki tehát: egy névtelen és egy nevesített tagokból álló. És mindkettőt célszerű megvalósítani! Vannak ugyanis olyan személyre szabott problémák, amelyekről nem szívesen beszélnek úgy, hogy arcukat adják hozzá. Okos moderálással, jól felkészült szakemberek, lelkészek közreműködésével sikeres és hasznos lehet. A hagyományos, e-mail útján kapcsolatot tartó közösséget a nevüket és arcukat felvállaló fiataloknak lehet üzemeltetni, akár kategorizált témákban is.

Fontos – miután megtudjuk, hogy mire is kíváncsiak igazán –, hogy népszerű tudásanyag kerüljön fel a netre. Ez az én használatomban olvasmányos, de igényesen összeállított, szakszerű írásokat jelent. Ha megtudjuk, mi hiányzik a hitoktatásban részt vevőknek, a szervezett hitoktatásból már kikerült fiataloknak ahhoz, hogy biblikus tudásukat megszerezzék, elmélyítsék, akkor olyan írások kerülhetnek fel, amelyek népszerűek lehetnek, ezen keresztül bevonhatók a látogatók a portál közösségébe. De nem csupán egyházi anyagokat kell futtatnunk, hanem mindent, ami egy fiatal számára érdekes. Akkor aztán a

teológiai írások, egyházi témák szerves egységben jelennek meg a hétköznapi, világi témákkal – és természetes lesz a kettő együttélése. Mindenképpen ki kell tenni a kirakatba azoknak a lelkészeknek, ifjúsággal foglalkozó vezetőknek az arcát, akikhez fordulhat a beugró fiatal. Nagyobb bizalommal vagyunk az iránt, akiről már tudunk egy keveset.

Hogy aztán a Csipetnyi Só ezen az úton hol tart, fenti – egyébként korlátlanul, a gyakorlati tapasztalatok birtokában bővíthető – tartalmak közül melyiket valósította meg? Persze keveset. De ne feledjük, a Csipetnyi Só nem ifjúsági portál. Vannak tapasztalataink, de függetlenül, üres zsebbel kicsik a lehetőségeink.

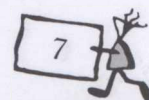
A kor szemberohan velünk, és ez a kor kedvez az elegyháztalanító folyamatoknak. Olyan érdekes, egzotikus „kincseket” kínál, amelyeknek nehéz ellenállnia egy eszmélő fiatalnak. Van előttünk egy riasztó alternatíva, a templomokból néhol uszodát, mozit, diszkót determináló európai társadalom. Nekünk pedig nincs elég szakemberünk, vannak ellenben csökönyösen változtatni nem akaró, az új felismerésétől elzárkózó egyházi embereink. A kor szemberohan, és nekünk tenni kellene valamit.

Erdélyi Károly

(ErdelyiK@CsipetnyiSo.hu)

A *Csipetnyi Só* című internetes magazint 2002. tavaszán hoztuk létre négyen: Bolla Zsuzsanna, Ryll (Ernst) Cecília, Erdélyi Károly és Bartha István. Előzménye, hogy már egy ideje leveleztünk egymással, sok érdekes dologról beszélgettünk, és arra gondoltunk, ezt meg kellene osztanunk másokkal is. A cím onnan jött, hogy 1991/92-ben teológiai hallgatóként készítettem egy fénymásolt lapot, amelyen recenziókat, tanulmányokat, ismertetéseket, idézeteket, interjúkat tettem közzé, és ezt neveztem el Csipetnyi Sónak. Tulajdonképpen ezt a hagyományt elevenítettük fel közösen, és immár elektronikus formában. Az utóbbi időben örvendetesen megnőtt a lapunk iránti érdeklődés. Nyár végén határoztuk el, hogy szeretnénk a fiatalokat külön is megszólítani – megszólaltatni. A bollaszsu@freemail.hu címen jelentkezhetek a levelezőlistánkra. Gondolatokat cserélhettek a fórumainkon. Várjuk visszajelzéseiteket különféle formákban: közösségek, iskolák, személyek bemutatkozó írásait, képeit, irodalmi, művészeti, vallási és tudományos tárgyú beszámolókat, komoly és kevésbé komoly írásokat. Röviden: olvasd, nézd és szölj bele!
(www.csipetnyiiso.hu)

Bartha István

Segédeszközök az ifjúsági munkában

Videó használata az ifjúsági órán

Nincs Isten számára tisztátalan eszköz. Jézus Krisztus is sokféle szemléltetést alkalmazott tanítása közben. Ő maga pedig mint a világ Megváltója, Isten mentő szeretetének lett „illusztrációja”. Ezért volt nyilvános a golgotai kivégzés. Isten egy kitárt szentélyt mutatott be a világnak. Lássátok! Így szeretlek titeket, hogy egyszülött Fiamat adom!

A profán értelemben vett szemléltetés világát éljük. Éppen ezért nagyon átgondoltan kell használnunk ezeket a hétköznapi eszközöket az evangélium hirdetésének magasztos alkalmain. Ugyanakkor hangsúlyozom, hogy ne várjunk túl sokat ezektől az eszközöktől, mert csak eszközök. A naiv lelkész gondolta, hogy egy csapásra megoldódik az ifimunka a gyűliben, ha meg tudja szervezni videó fölszerelését. Azt hiszem, mindenki, aki így gondolkodott, csalódott. Az ellenkezőjét is szeretném hangsúlyozni, hogy ne is becsljük le jelentőségüket. Végül tegyük helyére az egészet egy jó tanáccsal: ha nem készültél, ne akard megoldani egy filmvetítéssel a mulasztásodat. Sőt, tudd meg, hogy egy-egy videós illusztráció sokkal több fölkészülést követel, mintha nem vetítenél semmit!

AZ ESZKÖZ (A VIDEÓ) JELLEMZŐI

Kulcslyuk-jelenség

Azt értem alatta, hogy a videó, a képernyő erősen leszűkíti az ember látószögét. Nemcsak fizikailag, hanem tartalmilag. Mindenekelőtt a film készítője határozza meg a kulcslyuknyi rés irányítottságát. Készüljünk arra is, hogy időben is beszűkülnek a dolgok. Bár a film felépítése befolyásolja a dolgot, de az események mindenképpen peregnek, képsorok villannak, és már megyünk is tovább.

A captatio benevolentiae* és az ellenérzések letörése

A fiatalság – akármennyire is furcsán hangzik – videóellenes. Jobban fogalmazva, konzervellenes. Jobban szereti az élő dolgokat. Jobban szereti az élő, dinamikus zenét a play-back-nél, az élő előadót a képernyőn vibrálónál. Jobban szereti a hiteles egyidejűséget, mint az utólag megmunkált perfekciót. Ezért különösen is fontos, hogy megfelelő helyzetben használjuk ezt az eszközt. Meg kell nyerni a csoportot, rá kell vezetni a látnivalókra. Le kell győznünk minden ellenszenvet, ami ott lapul bennük, amikor talán becsapottnak érzik magukat. „Mi beszélgetni jöttünk, egy-

más felé kitarulkozni, és nem képernyőre tapadni!” – gondolhatják.

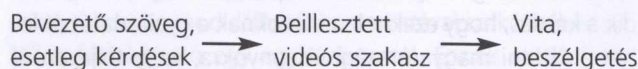
Természetesen a fent elmondottak ellenkezője is igaz. Ki ne ismerne képernyőbeteg gyermekeket, és TV-szindrómás fiatalokat. Az ifióra videója sohasem lehet csalétek, és nem apellálhat a beteges TV-mániára. Az ifióra videója egy jól beillesztett eszköz kell, hogy legyen.

Erősen különítsük el a moziszerű közös filmnézést, amihez természetesen csatlakozhat vita, az ifióra illusztrációjaként használt bejátszástól.

Előkészületi tanácsok

■ Tartalmi fölkészülés

Gondosan válasszuk ki a témánkhoz legalkalmasabb illusztrációt. Nem szégyen egy illusztrációhoz, egy meglévő alkotáshoz igazodni, témát választani. A lényeg az összhangon és az irányított beillesztésen van. Az alábbi ábrával szemléltetem a beillesztés leggyakoribb vázlatát:

Ritka esetben előfordulhat, hogy in medias res, minden előzetes nélkül levetítjük a filmet, majd kérdésekkel indítjuk a vitát. Előfordulhat az is, hogy a videó az óra legvégére kerül. Ez különösen olyan esetekben ajánlott, amikor a vitát, a beszélgetést, annak konklúzióját erősíti egy művészi klip vagy filmalkotás. A befejező imádság ebben az esetben se maradjon el!

Ne hangsúlyozzuk, hogy most videózunk. Kerüljön teljesen a háttérbe a technika. Igyekezzünk minden technikai zavart előre kiiktatni.

■ Technikai előkészületek

A fentiek folytatásaként kell, hogy beszéljünk a technikai előkészületekről. A kulcslyuk-jelenségből következik, hogy minden kis zavar nagy bajt okoz. Ezért ne az utolsó pillanatban dugdossuk a drótokat, keressük a műsort, gazdátlanul hagyva a társaságot. Vegyük a fáradságot, és legalább fél órával a kezdés előtt legyünk készen a fölszereléssel.

Keressük ki a szalagon a megfelelő részt. Tartsunk hangpróbát. A készüléket lehetőleg úgy helyezzük el, hogy a képernyőn ne jelenjenek meg reflexek, például a szemközti ablakokon beáramló fénytől. A félhomályban ne legyen balesetveszélyes közlekedni.

* (Jóindulat megnyerése – latin)

AZ ALKALOM (AZ IFJÚSÁGI ÓRA) JELLEMZŐI

Spontaneitás és tervszerűség

Dolgozatunknak nem feladata az ifjúsági órák fölépítésével foglalkozni. A videós szolgálat miatt azonban hadd álljon itt néhány gondolat. Az is tény, hogy többféle lehet az ifjúsági csoport, nemcsak életkor, vagy humán-reál beállítottság, hanem kegyességi hovatarozás szempontjából is. Ezek olyan alapvető szempontok, melyeket szem előtt kell tartanunk az órán használt segédeszközök és médiaanyagok alkalmazásánál.

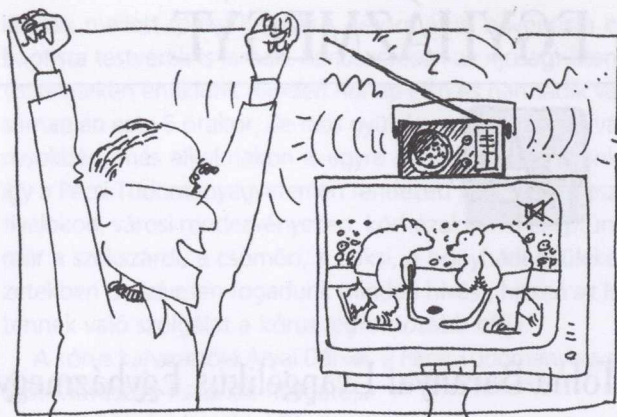
Ami inkább fontos, az az egyetemesen megfigyelhető jellemző, hogy a spontán előjövő témákra sokszor inkább „vevők” a fiatalok, mint a megtervezett, órarendbe állított dolgokra. Éppen ezért egy-egy alkalommal hozhatunk olyan anyagot, mely valamilyen aktualitás miatt kerül terítékre. Szó lehet itt egy mindenkit foglalkoztató, az „utcán föl-szedett”, vagy egy élményhez kötődő témáról.

Aktivitás és passzivitás

A videó mint segédeszköz gyakran viszi a társaságot passzivitásba. Éppen ezért készüljünk föl rá, hogy megfelelő módon tudjuk aktivizálni a társaságot a film bejátszása előtt, illetve után.

GYAKORLATI AJÁNLAT

Vannak tematikus magazinjaink. Ilyen például a *Családi* címet viselő sorozat. Állandó kérdése, hogy a családi jelző minőséget, vagy mennyiséget takar-e. Ha csak ezt a so-

Kép: Em Griffin Szerezzünk barátokat című könyvéből

rozatot vesszük, izgalmas vitákat indíthatunk el az órákon. Például: van-e családi asztalotok? Mit jelent ez? Méretet, stílust, vagy egy lelki-testi közösség megteremtésének eszközét? Vagy itt van éppen reformáció környékén a *Családi Biblia*, mely nemcsak ismeretterjesztő lehet, hiszen ma alig ismerik a fiatalok a sokszor családi emlékkönyvnek használt Bibliákat, hanem föl lehet tenni a kérdést: van-e értelme együtt olvasni, családi közösségben a Bibliát? – Izgalmas téma a családi hierarchia: hogyan szenveded el, hogyan éled meg? Milyen családi kasszá-t tervezel a leendő családod számára? – és így tovább.

Egy jézusi mondást szeretnék végül kiszélesíteni. *Akinek van füle, hallja!* – akinek van szeme, lelki meglátása, az nézze meg a videós lehetőségeket, és ha látta, ha van meglátása, láttassa meg másokkal is!

Jó munkát!

Győri János Sámuel

Ha elfáradtál, de még lenne dolgod, akkor állíts fel egy fontossági sorrendet. A nélkülözhetetleneket tedd meg elsőként, a többit halaszd későbbre.

Tűz ki magadnak nagyra törő célokat! Ne hagyd, hogy bármi korlátozza hitedet.

Ha új területen akarsz sikeres lenni, új felfedezést szeretnél tenni, vagy bármi újba fognál az életben, fel kell készülnöd az esetleges kudarcokra is.

Valójában nem a beosztás, a hatalom, a pénz vagy a népszerűség tesz nagy emberré.

A siker nem csak szerencse kérdése. Kemény és kitartó munka a receptje.

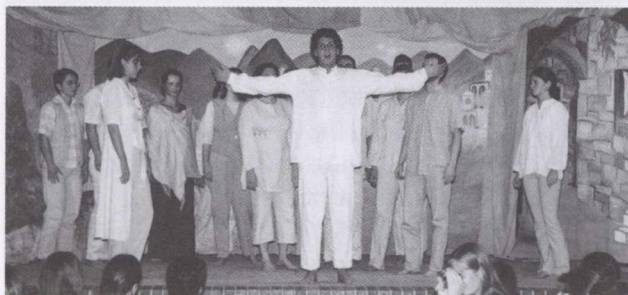
Tolna-Baranyai Evangélikus Egyházmegye

Az ifjúsági munka jó ideje létkérdéssé vált az elsősorban német nemzetiségi gyökerű, s a kitelepítés által létszámában összezsugorodott egyházmegyénk számára. Az utóbbi 10-12 évre visszanezve a rendszerváltozáskor kapott igazán új erőre az ifjúsági munka. Tavaszai és őszi 3-4 napos ifjúsági konferenciáinkra 70-80 fiatal is eljött, a kéthetes ifjúsági tábort pedig 1990-ben még ugyanazon a nyáron meg kellett ismételni a fiatalok kérésére. A „hőskorszakot” követően fokozatosan kicserélődött és lassanként csökkent a konferenciák és táborok résztvevőinek létszáma, aminek magyarázata részben abban keresendő, hogy a fiatalok ma már sokkal több program közül választhatnak, evangélikus viszonylatban is jóval több az országos szintű rendezvény, az iskolai terhelés is nőtt, és sajnos elég nehéz őket otthonról kizökkenteni. Úgy gondoljuk azonban, hogy a regionális szintű ifjúsági rendezvényeknek továbbra is létjogosultságuk van, a kisebb távolság nemcsak anyagi szempontból kedvezőbb, de a személyes találkozás, kapcsolattartás lehetősége miatt is.

A programjainkon rendszeresen részt vevő fiatalok érdekesnek és vonzónak találják azokat, és Istennek hála, az utóbbi két évben ismét megelégnünk irántuk az érdeklődés. Főként a tavaszi-őszi ifjúsági csendesnapok találtak a fiatalok körében visszhangra.

Megemlítenéd, hogy az egyházmegyében található két önálló táborhely: Kismányokon és Keszőhidegkúton. Ezen kívül a bonyhádi evangélikus gimnázium kollégiumában, Váralján és nemsokára Majoson is lehetőség nyílik (kisebb létszámú) ifjúsági csoportok fogadására.

Schaller Bernadett

Pillanatkép a pécsi ifi passiójátékáról (2003 október, Győr)

A PÉCSI ERIK

A tavalyi év folyamán kezdte munkáját az ERIK – Evangélikus Regionális Ifjúsági Központ – hálózat.

A pécsi ERIK két egyházmegyében (Somogy-Zala; Tolna-Baranya) képviseli az ifjúság érdekeit.

Az iroda feladata többek között az evangélikus iskolákkal (ez esetünkben Bonyhád), a régióban jelenlévő gyülekezetek ifjúsági csoportjaival, a MEVISZ-szel, illetve más felekezeti ifjúsági irodákkal való folyamatos kapcsolattartás. Ezenkívül feladatunk a folyamatos pályázatfigyelés és különböző ifjúsági rendezvények (táborok, konferenciák) megszervezése, illetve azok lebonyolításában való segítség.

Eddigi legfontosabb eseményeinkből:

- Bonyhádön, az Evangélikus Gimnáziumban 2003. tavaszán ERIK-REST néven sportnapot szerveztünk a régió ifjúsági csoportjainak. Ezt idén szeretnénk megismételni, és előreláthatólag június 5-én lesz rá lehetőségünk a tavalyi helyszínen. Kosárlabda, röplabda, labdarúgás, futás és asztalitenisz sportágakban kerül sor a megmérettetésre.
- Az elmúlt év novemberében „A Bárka állatai” címmel kézműves pályázatot hirdettünk a Tolna-Baranyai egyházmegye hittanosai részére. A beérkezett alkotásokból májusban rendezünk kiállítást a dombóvári egyházmegyei gyermeknapon.

Vladika Zsófia

GOSPEL-KÓRUS

Dicsérjétek az URat! Milyen jó Istenünkről énekelni!

(Zsolt 147,1)

Ökumenikus Gospel-kórusunkat 2002. szeptemberében alapítottuk Isten áldásával néhányan a kisújbányai Bárka-tábor résztvevői és a pécsi evangélikus ifi tagjai közül.

Úgy éreztük, hagyományos módon nem mindig vagyunk képesek megfelelően közvetíteni az örömhírt, amit Isten nekünk átadott. Sajnos sokszor pont az öröm nem látszik a keresztény embereken, az öröm kifejezése hiányzik istentiszteleteinken. Pedig van miért boldognak lennünk:

A pécsi ifi, avagy a passiók csapata

Jézus Krisztus üdvözítő kereszthalálával eltörölte a bűn és a halál hatalmát, és általa kegyelmet és örök életet nyert mindenki, aki hisz őbenne. Ezt a csodát mindenkinek tovább kell adni és hirdetni. Arra gondoltunk, hogy mi egy ilyen kórus létrehozásával tudnánk a leginkább szolgálni Istenünknek, a tőle kapott örömet másoknak is megmutatni. Ezenkívül talán a fiatalabbakat is könnyebb ezzel a műfajjal megszólítani.

20 fő körüli kórusunk repertoárját főként spirituálék, afrikai (például zulu, namíbiai) eredetű dallamok alkotják. A kórusalapítás ötletének felmerülésekor fontos szempont volt az, hogy ez az együttes az ökumenizmus jegyében a különböző felekezeti fiatalok közötti kapcsolatokat is erősítse. Talán ennek is köszönhető, hogy a kórusba evangé-

likusok mellett római katolikus, református, adventista és baptista testvérek is járnak. Rendszeresen az ifjúsági istentiszteleteken éneklünk minden hónap első és harmadik vasárnapján este 6 órakor, de más gyülekezetekben, más városokban, más alkalmakon is egyre sűrűbben szolgálunk, így a Pécsi Tudományegyetemen rendezett keresztény fesztiválokon, városi rendezvényeken, kórházakban. Felléptünk már a szekszárdi, a csömöri, a paksi, a bonyhádi gyülekezetekben is. Szívesen fogadunk minden hívást, hiszen az Istennek való szolgálat a kórus legfontosabb célja.

A kórus karvezetője Árvai Dániel, a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának hallgatója.

További info: bandris1@hotmail.com

Bánki András

Az ifi lelkesítői: Budai Tímea és Dobrovódszky Anikó

PILINSZKY JÁNOS
HARMADNAPON

És fölzúgnak a hamuszín egek,
Hajnalfele a ravensbrücki fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
És megszűnhetett dobogni szíve –
Harmadnapra legyőzte a halált.
*Et resurrexit tertia die.**

*És harmadnapra feltámadt.

Krisztus,
Minden élet Megváltója,
te mindig eljössz hozzánk.
Téged befogadni
az éjszakák békéjében,
a nappalok csöndjében,
a teremtés szépségében éppúgy,
mint a nagy küzdelmek idején,
téged befogadni annyit jelent,
mint tudni,
hogy te mindig velünk leszel,
minden helyzetben,
mindenkor.

(Roger testvér)

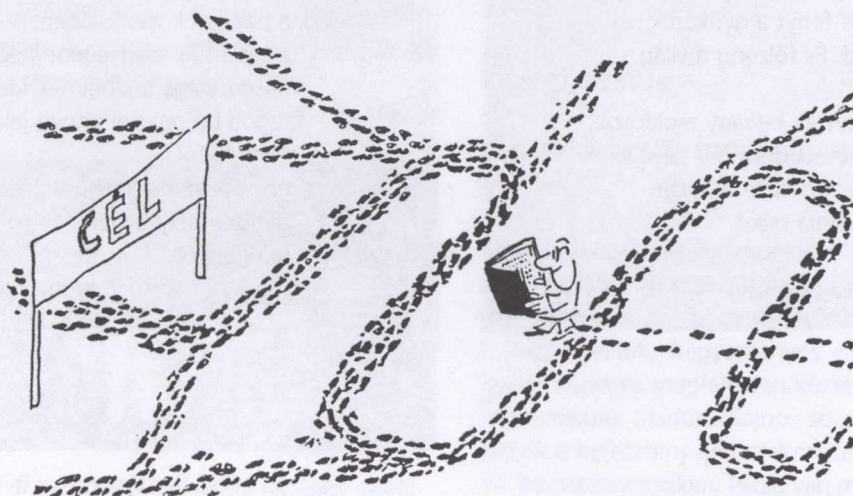
Egy lelkészpalánta várakozásai és aggodalmai

Van egy kis falu a Duna mellett, amely nagybetűs hely az életemben. Tíz évvel ezelőtt, lázadó kamaszként jártam ott először; éppen akkor, amikor keresztény neveltetésem ellenére nemet készültem mondani Istennek. Ő egészen különleges módon nem az igén keresztül fogott meg, hanem elvitt egy ifjúsági táborba, és megmutatta, milyen fantasztikus dolog fiatalos lendülettel az ő buzgó követőjének lenni. Számomra ez új dolog volt, hiszen a hívő életéről egészen más elképzeléseim voltak. Úgy gondoltam, ez elsősorban a felnőttek ügye és törvényszerű, hogy a gyülekezetbe is főleg idősebbek járnak. Nagybetűs ez a tábor, mert rádöbbenett arra is, hogy a kamasz- és ifjúkor az istenkeresésben is mennyire meghatározó lehet. Legtöbbünk szívéhez akkor ér el az Úr, amikor keressünk önmagunkat és a helyünket ebben a világban. Akkor is, ha a szüleink, nagyszüleink már kicsi korunkban imádságra kulcsolták a kezünket, és akkor is, ha Isten váratlanul kopogtatott az életünkben. A megtérés persze nincs életkorhoz kötve, mégis sok bizonyágtételben hallottam már, hogy valakit ifjúsága idején érintett meg a bűnbánatra hívás igéje.

Ötödéves teológusként várakozással tekintek a lelkésszolgálat elé. Várakozással tölt el, hogy „hivatalból” kerülhetek majd kapcsolatba a legkülönbözőbb emberekkel, egészségesekkel és betegekkel, idősekkel és fiatalokkal, megbecsült polgárokkal és börtönbüntetésüket töltő elí-

téltekkel, hívőkkel, keresőkkel és istentagadókkal... Nagy azonban a kihívás és reális a veszély, hogy e sokféle miszsiós terület között elaprózódhat a lelkész ereje. Csapatmunka nélkül nincs Istennek tetsző szolgálat, és az egy személyes szolgálat, a lelkészközpontú gyülekezet nem lehet hosszú távon életképes. A fiatalságban azonban sokszor túlteng a tettvágy, hiszen tele vannak megvalósításra váró ötletekkel, ezért szükséges a vezető irányítása, a sokféleség összhanggá alakítása. A szolgálat pedig sohasem merülhet ki az istentiszteleti alkalmakban. A Szentírás alapján álló hit számára az Isten előtti elcsendesedés és az ő dicsérete mellett fontos az is, hogy meglássuk a másik embert problémáival, kétségeivel, örömeivel együtt. Vigyáznunk kell arra is, hogy amikor Istenről szólunk, érthetően beszéljünk és ne „kánaáni” nyelven, amely talán csak néhány ember számára érthető. Aggodalommal tölt el, hogy az ifjúsági munkáról nincsenek elég mélyreható tapasztalataim. Úgy érzem, mindenkinek saját vérmérsékletétől függ, hogy milyen közegben mozog otthonosan, és én mindig is az idős és középgenerációval találtam meg legkönnyebben a közös hangot. A Duna-parti kis falu azonban mindig arra emlékeztetett, hogy a sokszor laza, bohókás fiatalok között is mindig jelen van Istenünk mérhetetlen szeretete. És ez nagyszerű dolog.

Hulej Enikő

Ivan Steiger

Gondolatok az „iskolamisszióról”

Egy év tanári munka után kezdő, elsőéves iskolalelkész-ként (2003 szeptembere óta látom el segédlelkézi minőségben a soproni Líceum iskolalelkézi szolgálatát mint Solymár Mónika lelkész nő helyettese), a teljesség megvalósíthatatlan igénye nélkül csak néhány gondolatomat szeretném megosztani e lap olvasóival az iskolalelkézi szolgálatról.

Iskolalelkézi munkáról önmagában igen nehéz volna beszélni, s tán nem is érdemes. Szóljunk inkább iskolamisszióról, melyben a legközvetlenebb munkatársak – a hitoktatók – mellett is még nagyon sokan tevékenyen részt vesznek. Hiszen az iskola élete *csapatmunka*. A többi missziói ághoz hasonlóan itt sem magányos hőszokrokra van szükség. Diákok, tanárok, vezetők, technikai dolgozók, teológus hallgatók, öregdiákok és szülők közös tevékenységének, szándékolt és indirekt hatásrendszerének eredménye az iskolai nevelés. E sokszínű közösség egyik tagja a lelkész is. Sajátos megbízatással, sajátos lehetőségekkel. De önmagában semmire sem – vagy jó esetben is csak igen kevésre – képes. Jó, hogy Istenünk az egész rendszer Gazdája, s tervében minden tagnak feladatot szán – a hitélet terén is. Az iskolalelkész első feladata tehát ez lehet: amennyire lehetséges, megismerni a tervet, jelen lenni a megvalósításnál, teret biztosítani, s Isten ígéjével elültetni vagy élesztgetni a közös tenni akarás szikráját itt is, ott is, és ennek megfelelő programokkal segíteni a missziói munkát. Egy pontból nehezen indul el a megújulás, de ha felismerjük a többiekben is éledező küldetést, együtt mindjárt bátrabban és többfelé is indulhatunk a misszió útjain.

Tudom, a Lélek lobogása nem négyzetrács rendszerű. Inkább mezítlábas és túlzó. Mégis egy 3x3-as négyzetháló segítségével vázolom fel az előttünk álló lehetőségeket. A háló négyzetei nem egyenlő telítettségűek, s talán a mélység és magasság koordinátáinak terébe helyezve sem volna kiegyenlített az ábra. Ráadásul olyan fontos területek, mint a *kollégiumi élet* (Sopronban Reisch György személyében külön felelős lelkész szervezi ezt), a *lelkigondozás* vagy az *iskolán kívüli találkozások* alkalmi tételeseken fel sem tüntethetőek az ábrán, mégis – bármily lehetetlen vállalkozásnak tűnik is – érdemes néha önkritikusan rávetíte-

ni e hálót kisebb vagy nagyobb lánggal lobogó tűzünkre. 3x3, mert háromféle társaságban (diákok, tanárok és szülők között) és háromféle alapvetően különböző keret között (hétköznapokon, ünnepeken és fakultatív hitéleti alkalmakon) várják a hitéleti szolgálatot az iskolában. A fenti koordináták erőteljesen befolyásolják a részt vevő közösség összetételét és hozzáállását, így az ott zajló kommunikáció, sőt *communio* milyenségét is. Lássuk, milyen alkalmakon valósul(hat) meg az iskolamisszió Líceumunk életében (a táblázat a következő oldalon látható).

Örvendetes, hogy sok, a diákok számára szervezett alkalmakon tanárok, szülők is részt vesznek, olykor segítőként is. Munkánk súlypontja mégis a diákok irányába tolódik. Ez bizonyos szempontból természetes, hiszen az iskola elsősorban a diákokért van; szülő és tanár is boldog, ha a diákok számára jó programot szervezünk. Mégis fontos a tanárok (elsősorú munkatársaink!) számára célzott alkalmakat előkészíteni, s nagy lehetőségeket rejthet a kereső szülők kérdéseinek felvállalása is.

Különleges, sokak felé nyitott, ezért nagyon fontos missziói ág az egyházi iskolákban folyó munka! Sok család egyszerűen színvonalas iskolát keresve küldi hozzánk gyermekét, vagy azért, mert egy egyházi iskolában rosszat talán nem tanul, s nyugodt, szolid, reménység szerint emberséges, szerető környezetben töltheti nálunk éveit felnövekvő csemetéjük. Mások viszont hitvalló közösségben szeretnék tudni gyermeküket. Sokféle háttérből és ezerféle elvárással, vagy akár fenntartással érkeznek hozzánk diákjaink. Miként tudjuk hitelesen, s tekintetüket a lényegre irányítva megélni küldetésünket lelkészek, hittanárok, tanárok és mindenki, akire a keresztyén nevelés feladata bízott? Elvárásoknak megfelelni akaró szerepek játszásával, sőt álarcok magunkra öltésével (még ha ezt merő jószándékból tennénk is) semmiképp sem! Egyedül csak alázattól bölcs őszinteséggel, saját és mások kérdéseinek felvállalásával, a válaszokat közösen és tevékenyen keresve. Amit pedig tudunk, s amiről meg vagyunk győződve, azt a másik döntési szabadságát tiszteletben tartva, mégis lehetőleg érthetően és lélekkel átadva. Egy szóval: a Krisztustól tanult *szeretettel*. Ahogyan ő szeretett minket, mi is úgy szeressük egymást! Plébános ismerősöm, aki iskolalelkésziséggel

és kispapok nevelésével is foglalkozott, csak ennyit mond kezdő kollégáinak: „Ne jó papok akarjatok lenni, csak jó emberek! A jó emberből előbb-utóbb úgyszólamint kialakul a jó pap is. De fordítva nem megy!”

Kihívásként vagy figyelmeztetésként, de mindenképpen amolyan görbe tükör gyanánt álljon itt egyik diákunk kérdése: „Melyik ér többet? Aki sokszor jár templomba, vagy az, aki sokszor imádkozik, segít másoknak, és tekintettel van embertársaira, de nem jár istentiszteletre?” A fiatalok meztlábasan és túlzóan fogalmaznak. Jó, hogy a Lélek tüze is hasonló, s tán épp ezért érheti el őket lobogása! (Tanulhatunk tőlük.) Ha fiatalok között végezzünk Istentől kapott szolgálatunkat, vessük le mi is kemény, vastag talpú saruinkat... Mert – még ha perzsel is – szent föld az a hely, ahol állunk! (Könnyű ezt leírni... De Isten intsen minket, hogy ne feledkezzünk meg erről az „apróságról” a hétköznapokon sem.)

Vincze Katalin

BDEG (Líceum) és Kollégium, Sopron

	HÉTKÖZNAPOK	ÜNNEP	SPEC. HITÉLETI ALKALOM
DIÁKOK	Hittanóra és más tanórák; óráközi szünetek	Ünnepi istentiszteletek és műsorok; közös „bulik” (mujkóavató, szalagavató...)	Rendszeres és rendkívüli áhítatok; teadélutánok; csendesnapok, csendeshétfővégek, táborok, vendégszolgálatok
TANÁROK	Óráközi szünetek; lyukasórák	Ugyanaz, mint a diákok rubrikájában	Ua., mint a diákok rubrikájában (táborok stb. esetén munkatársakként is); tanári bibliakör; és egyelőre még ki nem aknázott lehetőségek...
SZÜLŐK	Ritka találkozások	Elsősorban az ünnepi istentiszteletek	A gyermekek beszámolója, illetve esetleg elkísérésük bizonyos alkalmakra

Ökumenikus Ifjúsági iroda (ÖKI)

Az irodát 2000-ben a három keresztény történelmi egyház állami támogatást is felhasználva hozta létre. Az ÖKI-nek három fizetett alkalmazottja van, a felekezeti különbözőségeket képviselve: egy római katolikus, egy református és egy evangélikus munkatárs.

Az ÖKI alapításakor kitűzött céljaink a következők:

- Az egyházakhoz tartozó ifjúság érték- és érdekvédelme. Ezzel összefüggésben az Iroda célja információk gyűjtése és különböző anyagi források megszervezése, illetve nyújtása. (Pályázatfigyelő rendszerünk)
- Emellett egyéb kulturális tevékenység folytatása, mint például szimpóziумok, konferenciák, fesztiválok szervezése (KIT és KözösPont), ifjúsági információs kiadványok kiadása (Ökumenikus ifjúsági szálláshely-katalógus), ifjúsági vezetőképző kurzusok indítása, nemzetközi kapcsolatok kiépítése, szociális segítő szolgálat. Ifjúságpolitikai tevékenység.

Az ÖKI tavalyi évi programjában két nagy programcsoport csúcsosodik ki:

1. A KERESZTÉNY IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Közel egy évnyi készülés előzte meg a második Keresztény Ifjúsági Találkozó megszervezését. Az első ilyen nevű fesztivált 2000-ben a Petőfi Csarnokban tartottuk. Akkor közel háromezer fiatal vett részt az egynapos rendezvényen. A tavalyi rendezvény ennél sokkal nagyobb szabású volt. A találkozó helyszíne az újonnan megépült Budapest Sportaréna volt, ahová minden előzetes várakozáson felüli számban érkeztek fiatalok az egész ország területéről és a határokon túlról. Az arénát a Gyermek-, Ifjúsági és Sportminisztérium bocsátotta rendelkezésünkre az egyházainkkal korábban kötött megállapodás értelmében.

Az utolsó napok nagymértékű jelentkezőszáma miatt ki kellett bérelni a szomszédos SAP csarnokot, amely komoly anyagi és szervezésbeli kihívásokat jelentett. A csarnokban kivetítőn lehetett követni az arénabeli eseményeket, illetve keresztény könnyűzenei zenekarok vállalták, hogy a „kint rekedteknek” is élő hangulatot varázsolnak. Hálátelt szívvel állapíthatjuk meg, hogy ilyen méretű keresztény ifjúsági

rendezvény még nem volt Magyarországon, a résztvevők létszáma körülbelül 16000 fő volt.

A találkozó értékét az is növelte, hogy a programok kialakításától kezdve a munkatársak összeválogatásáig törekedtünk arra, hogy minden területen mindhárom felekezet egyenlő arányban képviseltesse magát. A találkozó szervezését az ÖKI mellett egy több mint 500 tagú önkéntes gárda végezte.

2. KÖZÖSPONT IFJÚSÁGI MISSZIÓ A SZIGET FESZTIVÁLON, ÉS A HOZZÁ TARTOZÓ MUNKATÁRSKÉPZÉS

A KözösPont az Iroda alakulásával egy időben született, 2000-ben, a katolikus, református és az evangélikus egyház közös kezdeményezésére.

A misszió célja, hogy a Sziget Fesztiválon a történelmi egyházak jelenlétét hangsúlyozza és valódi, megtapasztalható értékeit képviselje. A fesztivál Magyarország legjelentősebb ifjúsági találkozója, közel négyszázezer embert mozgat meg évente, az ott jelenlevő fiatalok a mai magyar ifjúság reális keresztmetszetét adják. A misszióban a három egyház hivatalos képviselőjét és a lelkigondozás bázisát lelkipásztorok (katolikus pap, evangélikus és református lelkészek), illetve e három felekezethez tartozó egyetemisták, teológiát tanuló fiatalok adják. A közel 50 főből álló missziós csapat önkéntes alapon működik, és a munkát komoly szellemi és lelki képzés előzi meg. Minden évben a Sziget Fesztivált megelőzően több alkalommal, különböző témákban képzéseket szervezünk a misszióban részt vevők számára. (Kommunikáció és csoportépítés, evangelizáció, a lelkigondozás alapjai, önismeret, társadalmi ismeret, drogprevenációs ismeretek stb.) A Sziget olyan közeget, ahol egészen másfajta egyházi magatartásra van szükség. A Sziget nem az erőszakos, nem is a direkt, még csak nem is a „hatékony” misszió helye, hanem sokkal inkább egyfajta hitvalló jelenléte, ami elgondolkodtat, megkérdőjelez bevett sémákat. Az effajta párbeszéd azt jelenti, hogy nem elbújva, zárt egyházi közegünkből „bombázzuk” jól bevált gondolatokkal, szlogenekkel az embere-

ket, hanem magunkat is kiteszük a minden találkozással, eszmecserevel együtt járó bizonytalanságnak. Jelenlétünknek fiatalosnak kell lennie: a krisztusi megváltás és szabaddítás üzenetét kell hirdetni a fiatalok nyelvén, különösen is figyelve a betérők saját értékeire. Emellett különös hangsúlyt fektetve a személyes, lelkigondozói beszélgetésekre. Fiatalok szervezésében fiataloknak építjük a sátrat, a programok és a lelki beszélgetések tereként. Szeretnénk, ha a KözösPont Misszió növekedne, és az a felfogás, amelyet képvisel, terjedne egyházunkban, egyházainkban. Így nemcsak a Sziget Fesztiválon, hanem más hasonló rendezvényeken is jelen lehetnénk. Jó lenne, ha minél több keresztény fiatal megismerné, és bekapcsolódna a missziós munkánkba. Bár az utóbbi időben anyagi nehézségekkel küszködünk, emiatt lehetőségeink is erősen lecsökkentek,

nagy szeretettel ajánljuk fel segítségünket a pályázati lehetőségek felkutatásában (kéthetente megjelenő pályázatfigyelőnkre fel lehet iratkozni), ifjúsági szálláshelyek keresésében (szálláshely-katalógusunk megrendelhető), egyéb szervezési feladatok végzésében. Az Iroda tevékenységével szeretne minden magyarországi keresztény közösség számára szolgálni, és az ökumenikus együttműködést kiterjeszteni a kisebb felekezetek ifjúsága felé is.

Buday Gergely

Ökumenikus Ifjúsági Iroda

H-1118 Himfy utca 9.

Tel/fax: 365-2998

<http://ifjusag.kereszteny.hu>

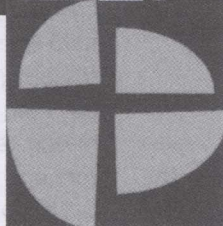
oki@keresztény.hu

Szigeti misszió a fiatalok között

Keresztyén Ifjúsági Találkozó, 16000 fiatallal (2003)

Ökumenikus sátor a Sziget fesztiválon

Az ÖKI Himfy utcai épülete

ÖKUMENIKUS IFJÚSÁGI IRODA

Sóvár

avagy keresztény ifjúsági konferenciaközpont épül

Örök emlék marad az a júliusi este, amikor a gyermekek fektetése után fáradtan ültünk az asztalnál és háttérrádióztunk. 2001-ben ekkor már a kampányidőszakot élvezhettük, és teljesen megszokott volt a nyilatkozatháború. Ebben a közegben mégis meghallottunk egy

mondatot: „Az MSZP többek közt tiltakozik, hogy a Keresztény Ifjúsági Egyesület pályázaton ingatlant nyert a Balaton-parton.” Ez volt az első információ, mellyel el tudtunk kezdeni utána járni a valóságnak. Másnap megerősítést nyert a hír: A Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület az országgyűlés által kiírt pályázaton megnyerte a Balatongyörök, Petőfi u. 1. szám alatti ingatlan kizárólagos tulajdoni jogát.

Aznap ezt az ígét olvastuk az Útmutatóban: *Odd le sarudat a lábadról, mert szent az a hely, ahol állsz!*

Célunk nem volt kétséges: ifjúsági konferenciaközpont szeretnénk létrehozni, amely egész évben fogadni tudja a vendégeket. Előttünk állt a két épület, melyben már az elején sok lehetőséget láttunk. Az is egyértelmű volt, hogy sok még a teendő, amíg ebből igazi konferenciaközpont lesz.

Sikerült a környéken egy olyan fiatal építész találnunk, aki teljesen megértette szándékunkat, és elkezdtek formálódni a tervek. Hamar látni lehetett, hogy a minimális komfortfokozat elérése érdekében feltétlenül bővíteni kell az épületet, és a fűtés... Lassan körvonalazódott, hogy a teljes intézmény 40-60 főt tud majd fogadni. A földszinten étkező, konyha, konferenciaterem, klubhelyiség és WC-k. Az emeleten nyolc szoba jelenti a lakószintet női és férfi vizesblokkal. A tetőtér részleges beépítésével alakítjuk ki a csendszobát és a kazánházat. Tovább gondolkodva arra jutottunk, hogy a kisházból szolgálati lakást alakítunk ki.

Az elképzelések papíron voltak, és ilyenkor felvetődik a csendes kérdés: és mindez mennyi? Körülbelül negyvenmillió. Valaki csendesen felsóhajtott: Úristen! A másik: „ne izguljatok, egymilliónk sincs, nem mindegy, hogy húsz vagy negyven?” Végül valaki letett 5000 forintot. Hát ezzel

kezdtünk építkezni. Ezzel a három reakcióval valóban áadtuk az egész építkezést az Úristennek, és ő munkálkodik azóta is.

Ahonnán nem számítunk pénzre, onnan kapunk, amikor nagyon hiányzik, akkor nincs, máskor jóval több érkezik, mint amennyire számítunk. Érkeznek a bontott anyagok a repedt WC-csészétől a félmilliót érő ipari sütőig. Megfizetjük a tanulópénzt bírság és vám formájában. Utolér a tűzvész, majd a csőtörés és súlyos balesetek sorozata. Mindezekre már mosolyogva emlékezünk vissza, amint a sparthelt melege mellett meséljük egymásnak zuhanyzásra várva. A kudarcok, sérülések ellenére mindenki visszatért. Egyik önkéntesünk a súlyos agyrázkódás után a kórházi kezeléssel egyenesen ment vissza a munkáját folytatni. Eleinte csak a kertrendezést csináltuk saját kezűleg, de mára már több szakmunkát is önkéntesek végeznek.

Igaz, hosszúra nyúlik az építkezés, és csak most tartunk nagyjából a munkák felénél. Ebből persze még mindig nem lehet a befejezésre következtetni, mert azt kizárólag a pénz határozza meg. Mégis már most gondolnunk kell a majdani működésre. Ugyan az árakat még nem kalkuláltuk ki, de több mindent már az új EU-s normák szerint kell működtetni. Amiben viszont szabadok vagyunk, és szeretnénk is élni ezzel a szabadsággal, az a ház lelkesége, szolgálata. Már a helyiségek kiosztásával is sugallni kívántuk, hogy a földszinten több helyszínen is lehetőséget szeret-

nénk adni a programok szervezésére, úgy, hogy a konferenciaterem és klub mellett az étkező önálló funkciót tölthessen be. Szeretnénk helyet adni minden eszköznek, amely a fiatalok közötti munkában szükséges, számukra fontos. Az emelet a pihenés helye, még akkor is, ha a szobákban emeletes ágyakat kényszerülünk elhelyezni és a vizesblokkok a folyósóról nyílnak majd. A Balatonra néző tetőtéri csendszoba pedig a teljes kikapcsolódást hivatott segíteni.

Végezetül álljon itt a Sóvár küldetésnyilatkozata, mely megmagyarázza, miért választottuk a Sóvár nevet, illetve meghatározza, hogy most az építkezés alatt és majd az átadás után is milyen szellemiségben szeretnénk fogadni vendégeinket:

SÓVÁR

Szokatlan szóösszetétel, mely gondolkodni, játszani enged.

Legyen e ház a szabad, de felelősségteljes gondolkodás, a kreatív játszva tanulás és a tartalmas kikapcsolódás helye.

Mert a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését. (Rm 8,19)

A KIE célkitűzésével összhangban legyen ez a SÓVÁRGás háza, olyanoké, akik tudják, hogy miért – és olyanoké, akik csak SÓVÁROgnak valami megfogalmazhatatlan iránt.

SÓ

Ti vagytok a föld sója. (Mt 5,13)

A só étkezésünk és életünk egyik legfontosabb eleme, talán akkor foglalkozunk csak vele, ha hiányzik, vagy túl sok van belőle.

Aki idejön, az váljon sóvá!

Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. (Mt 5,13)

Ha egyszer úgy érzed magad, mint a kőlap, melyből már minden sót kisütöttek, itt van lehetőséged töltődésre!

VÁR

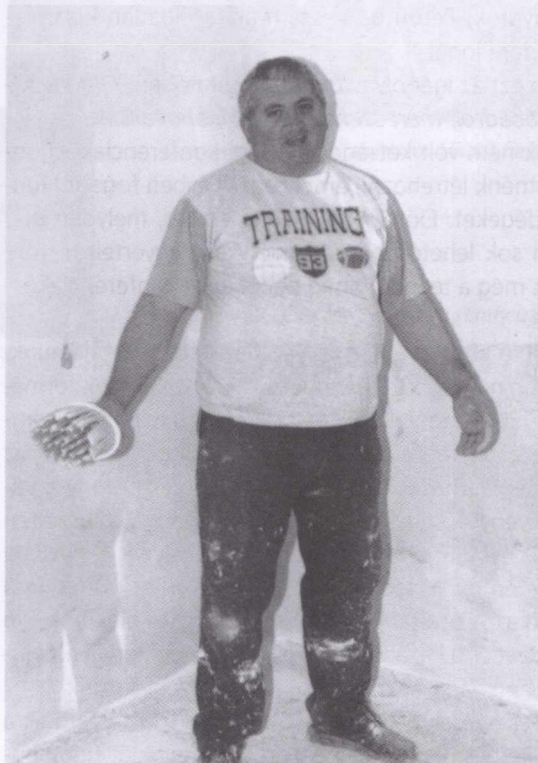
Erő és biztonság, melyre mindenkor szükségünk van.

Érezd itt a biztonságot, tisztaságot, őszinteséget és szeretetet.

Örömteli pillanatok a gipszkartonozáskor

Pali munka közben

Marton Tamás

Ajánlatok a Keresztény Ifjúsági Egyesület programjaiból

ORSZÁGOS NYOMKERESŐ HÉTVEGE

április 2–4.

Gyermek és ifjúsági interaktív program, melyet már 8 éves kortól javasolunk. A hétvégén egy témával ismerkednek meg a fiatalok egyszerre több munkamódszerrel, így jelen van a kézművesség, sport, szabadidős foglalkozás. A résztvételt javasoljuk kisebb csoportoknak, közösségeknek is.

ÉPÍTŐTÁBOR

április 2–9. – Algyógy

Erdélyben a testvérszervezetünk (Ifjúsági Keresztény Egyesület) a híres fürdővárosban, Algyógyon egy ifjúsági konferenciaközpont üzemeltetését, bővítését kezdte meg. A bővítési és fejlesztési munkákban szeretnénk segítségükre lenni, és egyben egy ír csoporttal és a helyiekkel együtt veszünk részt a bővítési munkákban. A munkákhoz nincs szükség szakképesítésre, ezért különösen is várunk fiatalokat.

ÉPÍTŐTÁBOR

július 12–20. – Balatongyörök

Ebben az időszakban erdélyi testvéreinket látjuk vendégül építkezni, amely jó alkalom a velük való megismerkedésre és a kapcsolódásra, ami mellett a konferenciaközpont építésében is részt lehet venni.

SPORTTÁBOR

augusztus 1–7. – Nagyveleg

A már több mint egy évtizedre visszatekintő sporttáborba várjuk azokat a fiatalokat, akik szabadidejüket szívesen áldozzák a kapcsolódásnak erre a formájára. A táborban párhuzamosan lehetőség van a csapat- és egyéni teljesítmény megméréstetésére több sportágban is.

MUNKATÁRSI TALÁLKOZÓ

augusztus 25–29. – Algyógy

Közös találkozóra, képzésre várjuk mindazokat, akik a fiatalok között szolgálnak. A programot Erdélyben szervezzük, de előadókat és résztvevőket is várunk a határ mindkét oldaláról. Jó lehetőség ez arra is, hogy kitekintést nyerjünk más problémákra, más megoldásokra.

CSENDESHÉTVEGE

szeptember 10–12. – Velence

A KIE hagyományos csendeshétvégéjére várunk minden érdeklődőt nagy szeretettel!

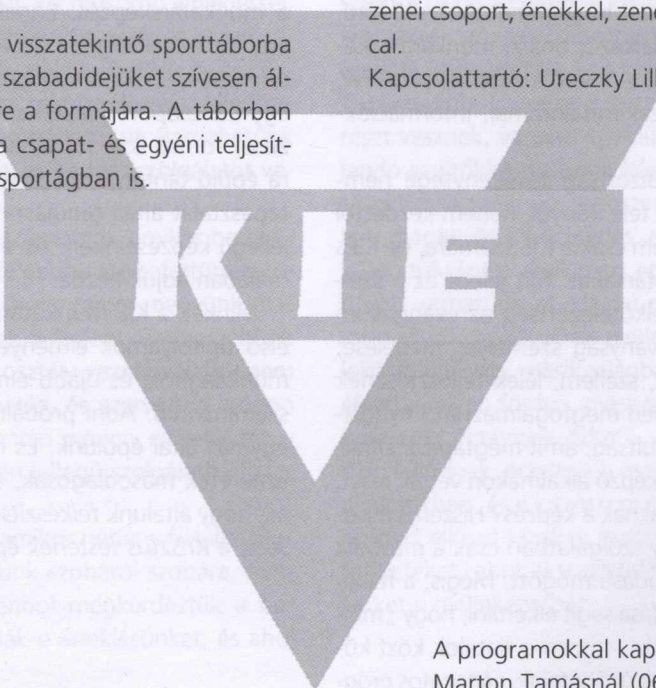
CSOPORTLÁTOGATÁS

A Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület munkaágai bemutatásával szeretne segítséget nyújtani a gyülekezeti ifjúsági munka szervezésében. Ennek érdekében látogató csoportokat alakított, melyek igény szerint, meghívásra keresik fel a gyülekezeteket, érdeklődőket.

Munkaágak:

- Nyomkereső: élménypedagógiai gyermekmunka a Bibliával (7–12 éves korig)
- Tappancs: nyomkeresőhöz hasonló bibliás gyermekóra egyenlővel, nyakkendővel, nyáron lovagi táborral (9–14 éves korig)
- TenSing (Teenager Singing): kreatív és evangéliumi munkaág a fiatalok kultúrájának felhasználásával. Könnyűzenei csoport, énekkel, zenekarral, színjátszással és táncal.

Kapcsolattartó: Ureczky Lilla 70/242-3170

KIE

A programokkal kapcsolatban érdeklődni lehet Marton Tamásnál (06-20 327 23 82, kie@kie.hu)

KIE munkatársképzés most és tizenöt évvel ezelőtt

És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek. (2 Tim 2,2)

A munkatársképzés a Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület legrégebbi munkája, amely már a szervezet megalakulása előtt kezdetét vette. Az első, magyar fiataloknak rendezett tanfolyam Neufeldben, az osztrák KIE és legfőképpen Dieter Reitzner segítségével valósult meg. A következő nyáron Balatonfüreden és Debrecenben már nagy részben magyar előadókkal zajlott a képzés, melynek rendszere és pontos tematikája gyorsan összeállt. Az egymásra épülő négy tanfolyam – segítő, csoportvezető A és B, ifjúsági vezető – során a vezető mellett végzett segítői feladatokról kezdve a több csoportból álló ifjúsági egyesület irányításáig szerezhettek képzettséget a résztvevő fiatalok. A tanfolyamok elméleti előadásokból és gyakorlati részből álltak, tematikájuk rendkívül változatos volt, a bibliai tantárgyaktól a sokféle gyakorlati témán keresztül a vezetői ismeretekig.

Miért volt ez a munkaág annyira fontos, hogy a szervezeti keretek felállítását és minden egyéb KIE-tevékenység elindulását is megelőzte? A protestáns egyházakban zajló ifjúsági munka megélénkülése, a rendszerváltozás után a lehetőségek bővülése során munkatársakra volt szükség, akik a lelkészek segítőitársai lehetnek a fiatalok közötti munkában, ifjúsági csoportok alakításában és működtetésében. A munkatársképzés célja tehát, hogy minél több élő hitű, megfelelő ismeretekkel rendelkező, önálló munkára is képes vezető álljon szolgálatba – s ezt továbbképzésekkel, munkatársi találkozókkal, szakirodalommal, információkkal is segítjük.

A KIE Munkatársképző Bizottság tevékenysége nemcsak a KIE csoportok vezetői felé irányul, hanem kezdettől fogva tágabb célkitűzésű: nem csak a KIE számára, de KIÉs szellemben képzünk munkatársakat. Mit jelent ez a szellemiség? Röviden vázolva, elkötelezettség az evangélium hirdetése mellett és a tanítványság személyes megélése; az ifjúsági munkában a test, szellem, lélek fejlesztésének egyensúlya, és valami nehezen megfogalmazható nyitottság, komolyság és felszabadultság, amit megtapasztalhattak azok, akik KIE munkatársképző alkalmakon vettek részt.

Miért fontos a munkatársaknak a képzés? Hiszen a módszerek ismerete a keresztény szolgálatban csak a második helyen állhat Isten munkálkodása mögött. Mégis, a felkészültség, a tapasztalatok átadása segít elkerülni, hogy „mindig csak lőjünk, sose töltsünk”, hiszen a fiatalok közt különösen fontos, hogy legyenek új ötleteink, változatos prog-

ramokat tudjunk szervezni. A képzés mindig a hitbeli erősödés, elmélyülés színtere is, szolgatársakkal lehetünk közösségben. Egy-egy érdeklődő fiatalnak pedig komoly indíttatás lehet egy munkatársképző alkalom a másokért való felelősségvállalás, a szolgálat felé. Persze elfoglaltak vagyunk, táborba menni nem érünk rá, hiszen magunk is táborokat, programokat szervezünk másoknak. Éppen ezért van szükségünk olyan alkalmakra, ahol nem mi szolgálunk, hanem nekünk szolgálnak – ahol lelassíthatunk, és megállhatunk Isten színe előtt is.

Hol tart most a munkatársképzés? Az eltelt évek alatt több százan megfordultak a tanfolyamokon – hol vannak ők most? Sokan lettek lelkészek, hitoktatók, gyülekezeti ifjúsági vezetők; néhányan más keresztény ifjúsági szervezetekben dolgoznak. Sok oldalnyi értékes anyag, szakirodalom halmozódott fel a *Vezess!* hasábjain és a programokról készült összefoglaló füzetekben. Kiadtuk a 100 jótékonyságot tartalmazó *Játékgyűjteményt*. Sok munkatársunk vett részt külföldi képzéseken. Van miből gazdálkodnunk tehát, hogy a jelenlegi igényekre figyelve tovább dolgozzunk. A legnagyobb változás, hogy eltűntek a tömegek, a programok iránti érdeklődés lecsökkent. Jellemző, hogy az Evangélikus Hittudományi Egyetemen a KIE képzési tematikája alapján indított ifjúsági vezetőképző tanfolyam is abbamaradt a második évben az érdeklődés hiánya miatt.

Több energiát igényel tehát, hogy megtaláljuk egymást, az ifjúsági munkát végzők nem túl népes tábora és a munkatársképzés. Ennek megfelelően gyakoribbak az egy témát feldolgozó hétvégi szemináriumok (például tábor-szervezés) és a csoportra szabott helyi képzések egy-egy KIE-csoport „vezérkara” számára. Módosultak a képzések formái is: a sok előadót felvonultató, ismeretátadásra épülő tanfolyamok helyett a készségek formálására, a tapasztalat általi tanulásra helyezük a hangsúlyt tréning jellegű képzéseinken. Az elméleti ismereteket jegyzet formájában adjuk kézbe.

Minket, a KIE Munkatársképző Bizottságának tagjait az első tanfolyamok élménye, indíttatása kapcsolt ehhez a munkaághoz, és újabb élmény minden egyes tábor vagy szeminárium. Adni próbálunk, és mindig többet kapunk, egymás által épülünk. És nem felejtjük azt sem, hogy az ismeretek másodlagosak, az első helyen Isten megbízása áll, hogy általunk *felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, a Krisztus testének építésére.* (Ef 4,12)

Martonné Szalóky Eszter
eszterm@entenet.hu

Hogyan aktivizáljuk a fiatalokat?

Egy lehetőség: az ifjúság szolgálata kórházban vagy idősek otthonában

Ha van egy csoport fiatal, akik rendszeresen megjelennek ifjúsági órákon, jól érzik magukat együtt, jó közösség alakult ki – felvetődhet a kérdés, hogy milyen módon lehetne őket aktivizálni, bekapcsolni a gyülekezetben végzendő szolgálatba, illetve a gyülekezet tágabb környezetének életében feladatot adni nekik? Elméletileg tudjuk, ha egy fiatal megtalálja a feladatát, megtanul felelősséget hordozni, jobban átéli, hogy ahhoz a közösséghez tartozik, átéli, hogy fontos a jelenléte, megtapasztalja a szolgálat, az együtt szolgálás örömeit, jelentőségét. Másokat gazdagítva ő maga is gazdagodik, fejlődik hitében, gondolkodásmódjában, az emberekhez való viszonyában egyaránt.

Egy lehetőség a sok közül, hogy beszervezhetjük őket kórházi vagy szeretetotthoni szolgálatra. Ha egy gyülekezet körzetében van egy kórház vagy szeretetotthon, úgy gondolom, a fiatalok mozgósíthatók egy-egy akcióra, közös szolgálatra. Ünnepek táján különösen, de más alkalmakkor is egy közös látogatással, kis műsorral, énekléssel, betlehemezéssel, rövid színdarabbal frissességet, vidámságot, örömet, reménységet és vigasztalást vihetünk be és közvetíthetünk egy kórházi gyermekosztály életébe, feleltetve a kórházi tartózkodás megpróbáltatásait. Bemehetünk ugyanígy az idősekhez is, és ott is kedves szolgálatot végezhetünk együtt a fiatalokkal.

Mindig emlékezetes marad számomra, amikor bementünk egy gyerekkórházba. Előtte persze egyeztetünk mindent a kórház vezetőségével – hogy mikor megyünk, hányan, milyen műsorral készülünk, mindent megbeszélünk a kórház s a meglátogatandó osztály vezetőivel. Így nem ér minket kellemetlen meglepetés, és szervezett módon végezhetjük szolgálatunkat. Spontán módon, előzetes megbeszélés nélkül ne menjünk ilyen jellegű szolgálatba fiatalokkal.

Kezdetben így jártam én is, amikor néhány fiattal kórtermi éneklést végeztünk. Jártunk szobáról szobára, mindenhová bekopogtunk, mindenhol megkérdeztük a betegeket, hogy szívesen fogadnák-e éneklésünket, és ahol

pozitív volt a visszajelzés, ott énekelünk és igés lapot osztottunk. Igaz, hogy mindenhová bekopogtunk, csak az eljén nem kértünk engedélyt a főorvostól, így kis híján kirúgtak minket, szektának gondolva kis csoportomat. A kellemetlenségek kiküszöbölhetők, ha időben megbeszélünk mindent.

Volt úgy, hogy végigjártuk a gyermekosztály minden kórtermét, és mindenhol előadtuk a kis betlehemes történetet; volt úgy, hogy mindezt egyetlen csodálkozó szemű beteg kisfiúnak. Máskor egy terembe gyűjtöttük össze a betegeket, előtte hívogatva őket beszóltunk a kórtermekbe, és tolokocsikkal segítettünk az odajutásban is.

Hasonlóképpen örömet jelentett az idősek otthonában történő látogatás is. Amikor a rövid zenés-verses műsor után egy-egy fiatal odatelepült egy idős nénihez, bácsihoz, nagyon hamar egymásra találtak, az idősebbek mesélni kezdtek életükről a fiataloknak. Egy pillanat alatt megszűnt a távolság generációk között, rátaláltak olyan közös kincsekre, amelyek ma nagyon hiányoznak: a bizalomra, egymás elfogadására és a kölcsönös tiszteletre, szeretetre. Tapasztalatom szerint a fiatalok ilyen akciókban szívesen részt vesznek, vannak közülük néhányan, akik később állandó segítők is válnak kórházi, szeretetotthoni látogatásokkor. Az állandó, rendszeres segítői szolgálathoz azonban már kevés a lelkesedés, elkötelezettség és áldozatvállalás szükséges, amit még egy helyét kereső fiattól nehezen várhatunk el. Ha fel merjük vállalni, hogy ifjúsági csoportunkkal kilépünk gyülekezetünk falain kívülre, belekóstolunk egy másik világba, a kórház vagy öregotthon életébe, olyan fontos, máshonnan be nem szerezhető impulzusok, élmények érhetik őket, amelyek által megnyílnak, fejlődnek, érzelmileg átalakulnak, gazdagodnak egyéni életükben, és a közösségi életük is megváltozik. Egy zárt csoport elkezd kinyílni, észreveszi a feladatokat, azokat a területeket, ahol aktivizálódhatnak és megtalálhatják helyüket a gyülekezetben.

Bajuszné Orodán Krisztina

Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet

Postacím: 1117 Budapest,
Magyar tudósok körútja 3.
Telefon: 1/205-31-36
Honlap: www.evifportal.hu

Egyetemi lelkész: Rozs-Nagy Szilvia
Email: szilvia_n@yahoo.co.uk
Mobil: 20/806-3626

Fogadóóra: szerda-csütörtök 15–18 óráig

Lelki beszélgetés, gyónás: a fogadóórakon,
vagy előzetes megbeszélés szerint más időpontban is.

A Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet elsősorban a fővárosban tanuló egyetemisták, főiskolások, fiatal felnőttek közössége. Sajátos stílusa és hangulata a helyzetéből és gyülekezeti tagjainak sugárzó egyéniségéből alakult ki és formálódik folyamatosan. Sokszínű, és nemcsak eltűri a sokféleséget, hanem várja, örömmel köszönti és épít rá. Az egyetemi gyülekezet álmok álmodója. Ez közel sem jelenti azt, hogy aludna, hanem egy olyan Krisztust követő merészséget hoz közel, amely a Szentlélekbe kapaszkodva kutatja, vizsgálja és éli Isten álmát rólunk.

Az egyetemi gyülekezet célja, hogy mély legyen, mint egy bányató. Ám az is célja, hogy aki e mélységbe pillant, megláthassa Isten országának jelenvalóságát köztünk. Komolyan vesszük hát az emberré lett Istent, és valljuk, hogy semmi emberi nincs tőlünk távol. Együtt imádkozunk, énekelünk, eszünk, táncolunk, kirándulunk és örülünk az életnek és annak minden ajándékának, és hálát adunk értük az élet Urának. Mindig van egy üres székünk, hogy oda bárki leülhessen és elmondhassa véleményét a dolgokról, elhozhassa kérdéseit, problémáit, gyónhasson szemtől szemben. Tudomány és hit, a szellemi és a fizikai munka, az új és a régi, a teológus és a laikus, a barátság és a közös szolgálat nem kizárják egymást, hanem harmonikus egységbe kapcsolódva viszik egymást mindig előre stílussal, álmokkal, mélységre nyitottan.

ISTENTISZTELETEK

Helye: 1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3. (Petőfi híd budai hídfő)

- Vasárnapi istentisztelet: minden vasárnap 18 órakor
- Gospel istentisztelet: minden hónap utolsó vasárnapján 18 órakor
- Angol nyelvű istentisztelet: minden hónap első vasárnapján 11 órakor

HÉHA

Minden Hétfőn Hatkor találkozunk, mert a HéHa alapos bibliaismeretre építve néz körül a világban, hogy rendhagyó ifjúsági óráként teret adjon a keresztyén útkeresésnek és kibontakozásnak.

Programunk áprilistól:

- Ápr 5. Szenvedés, halál, élet. Húsvét
Ápr 19. Istenkereső eretnekek. Jézus és a samáriaiak
Ápr 26. Keresd a..., avagy fogd a... és fuss. Jézus és a nők
Máj 3. Értelem, képmás, csonka, elvált. Jézus és a család
Máj 10. Jézus, a gourmet. Kánai menyegző; nagy lakoma
Máj 17. Parabolákban beszél – Magvető; mennyek országa
Máj 31. Tűz, víz és Lélek. Pünkösöd. Záró alkalom.

ÉGIGÉRŐ GOSPEL KÓRUS

Az Égígérő, a gyülekezet gospel kórusa Magyarországon egyedülálló módon viszi tovább a néger spirituálék, a fekete gospel hagyományát. A kórus négy éve alakult. Mára már közel hatvanan vagyunk, sok koncerttel, képzéssel és szolgálattal a hátunk mögött. 2004 februárjától minden csütörtökön 18-20 óráig próbálunk. Szeretettel várunk új és régi tagokat a közös éneklésre, táncolásra és istendicséretre. Látogasd meg honlapunkat, hogy még többet megtudj rólunk és eddigi fellépéseinkről:

www.grepaly.hu/egigero

LÁTHATATLAN SZÍNHÁZ

A Láthatatlan Színház egy alternatív színházi kezdeményezés, ahol főleg helyzetgyakorlatokra és pszichodramatikus technikákra építve soha nem látott világba kalauzoljuk a

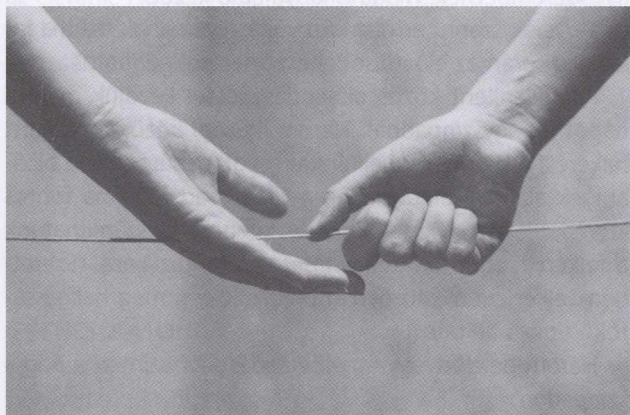
„nézőket”. Érzékeink – kivéve a látást – abban segítenek minket, hogy figyelmünket a fontos dolgokra összpontosítsuk, és észrevegyük, hogy a színdarab tulajdonképeni szerzői és főszereplői is mi magunk vagyunk. A magyar mellett immár angol nyelven is kínáljuk egész estés programjainkat. Honlapunk: [www. evifportal.hu/szinhez](http://www.evifportal.hu/szinhez)

HÁZASSÁGI ELŐKÉSZÍTŐ, KERESZTELŐI ÉS KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ

Egyénileg megbeszélt időpontokban folyamatosan tartjuk. A beszélgetésekre a lelkész és a lelkészség címén jelentkezhetek.

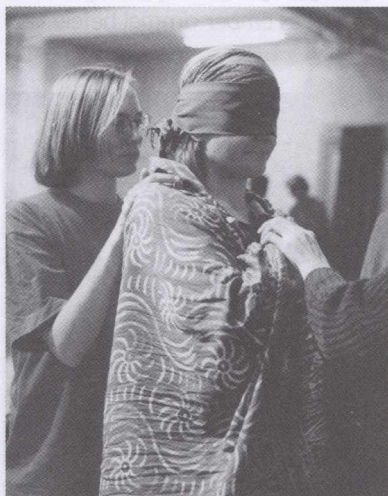
KÉM PARTI

Keresztény Életművészek Partija havonként legalább egyszer. Kulturáltan, profin, izgalmasan és pezsgőn, s mindent füst, anyag és alkohol nélkül. Időpontokról és helyszínekről a gyülekezet honlapján találhatjátok a friss információkat.

Pillanatkép a Láthatatlan Színházból

„Előadás” közben

ALKALMI PROGRAMOK

Böjtbten meditációs, imáságos együttléteket szervezünk. *Nagyhéten* pedig a már jól ismert liturgiák szerint ünnepelünk páskavacsorával, stációjárással, virrasztással, húsvét hajnali istentisztelettel és közös reggelivel.

Ha nyár, akkor *Szélrózsa* és július 21–25., illetve *Révfülöp* és augusztus 19–25.

Ha kíváncsi vagy az egyes programok részleteire, vagy kérdésed, mondandód van a fentiekkel kapcsolatban, írd a fenti e-mail címre, telefonálj vagy írd a postacímünkre, s küldünk bővebb tájékoztatást.

Rozs-Nagy Szilvia

„Isten igéje azoknak, akik félnak tőle, félelmetes, azoknak, akik égnak, tűz, azoknak pedig, akik türelmesek, balszam... mert mindig azt kapod, amire nyitott vagy.”

Luther Márton

Együttlét csendeshétvégén

Petra karvezetés közben

„... a világ világossága.”

avagy az V. Szélrózsa találkozóról

Szeretjük a frappáns, kifejező hasonlatokat. Segítségükkel érthetően beszélhetünk olyan jelenségekről, érzésekről és tapasztalatokról, amelyek nélkül talán el sem mondhatók.

Világosság és sötétség. A nap fényének életet, örömet ad erejéből, az éjszaka szorongó,

félelmetes bizonytalanságából lettek az élet és halál, jó és rossz szimbólumaivá.

Feloldhatatlan ellentét feszül közöttük, ugyanakkor feltételezik, igénylik egymást. Egymásnak köszönhetik létüket.

Szükségük van egymásra, nekünk pedig szükségünk van rájuk. Mindkettőjükre.

A világosságra, hogy fényénél dolgozzunk, körülnézzünk, megvalósítsuk önmagunkat, útnak induljunk.

A sötétségre, hogy leple alatt megpihenjünk, magunkba nézzünk, összegubujjunk, hazaérjünk.

A fény is lehet zavaró, vakító, kellemetlen. Akit meg akarnak alázni vagy félemlíteni, annak az arcába világítanak.

A sötét is lehet kellemes, barátságos. Akik aludni akarnak, vagy egymást szeretni, lekapcsolják a villanyt.

Helyeseljük a jót, elítéljük a rosszat, de jónak is lehet rossz következménye, és előfordul, hogy a rossz javunkra válik.

Ragaszkodunk az élethez és félünk a haláltól, pedig az élet néha nehezebb és félelmetesebb, mint a halál.

Egyszerűnek látszik, mégis milyen bonyolult, ugye? Világosság és sötétség, jó és rossz, élet és halál.

Talán téged is foglalkoztatnak ilyen és ezekhez hasonló gondolatok. Mindenesetre az a tény, hogy voltál már Szélrózsa találkozón – vagy fontolgatod, hogy most esetleg részt veszel rajta –, azt bizonyítja, hogy keresel valamit. Vannak kérdéseid, amikre szeretnél választ találni, és nem csak az érdekel, hogy ki kerül ki győztesen a Villából.

Mi, a találkozó szervezői nem áltathatunk téged azzal, hogy kérdéseidre tudjuk a válaszokat, illetve hogy kezünkben lenne az élet rejtvényének megoldása. Mi is a reggelt váró, a sötétben másikhoz bújó, jót-rosszat ma-

gunkban hordozó, az élethez ragaszkodó, haláltól féltő emberek vagyunk.

Éppen ezért vált számunkra nélkülözhetetlenül fontos egy olyan Isten gondolata, egy olyan Istenhez való tartozás érzése, akinek valóságát Jézus tette egészen kézzelfoghatóvá, és aki a töredezett létének terhei alatt roskadozó, sötétben tapogatózó, kérdéseivel és kétségeivel viaskodó ember felé maga is kinyújtja a kezét.

Terveink szerint erről a kéznyújtásról szólnak majd a találkozónak során az előadások, beszélgetések, áhítatok.

Reggelenként közös elcsendesedéssel kezdjük majd a napot a nagyszínpadnál. Három ifjúsági közösség kapott felkérést a három reggeli áhítat megtartására, olyan bibliai igék alapján, amelyekben a világosság fogalma fontos szerepet játszik. Mondanivalójuk kifejtésénél számíthatunk a felkért csoportok kreativitására és fantáziájára. (Szeretnénk elkerülni a „40 percig prédikálok, ti meg hallgassatok” típusú áhítatot)

Három délelőtt egy-egy főelőadás lesz szintén a nagyszínpadon.

Első délelőtt *Világosság és a világ* címmel nézünk szét a bennünket körülvevő világban, vizsgáljuk meg annak örövendetes és szomorú jelenségeit Czákó Gábor író, újságíró segítségével. Az előadón kívül egy „élő reflektor” is színpadra lép, aki az elhangzott előadásra reflektál, és elképzelhető, hogy a témát új megvilágításba helyezi.

Második délelőtt *Világosság és ember* címmel befelé kez-

dünk figyelni. Utánajárunk annak, ami a világosság és sötétség ellentétét, illetve egységét magában hordozó – és e kettősségtől gyakran szenvedő – emberről elmondható. Előadónk Lányi András, és szintén egy „élő reflektor.” Harmadik délelőtt *Világosság és én* címmel leszünk kénytelenek szembenézni önmagunkkal, megvizsgálni magunkat világosság és sötétség terén, és reményeink szerint abban is segítséget kapunk, hogy hogyan kezdhet világítani az életünk. Hofher József jezsuita szerzetesre – aki lelkigyakorlatokat is vezet – vár ez a nehéz feladat, és természetesen neki is lesz „élő reflektora”.

Az előadókkal a nagyszínpadi előadás után igény szerint valamelyik fórumkörben tovább folytatható a beszélgetés.

Az eddigi találkozókhoz hasonlóan a gazdag délutáni és esti programot követően áhítat zárja a napot, az első három este hét különböző színhelyen, az utolsó, negyedik estén pedig egy közös áhítat lesz a nagyszínpadon. Világossággal kapcsolatos fogalmak, szimbólumok adják az áhítatok mottóját, amikhez az áhítatot tartók választanak tetszés szerint bibliai igét, illetve történetet.

ÉN vagyok a világ világossága – mondja Jézus.

TI vagytok a világ világossága – mondja ugyancsak ő.

MI vagyunk a világ világossága, mondhatjuk bátran, mikor együtt vagyunk Jézussal – te, én és még sok kedves ismeretlen és ismerős.

**Egy felemelő, boldogító testi-lelki „napfürdőzés”
reményében hívunk, várunk
TATÁRA, 2004. JÚLIUS 21–25-IG!**

Németh Zoltán

(Fotók: Benkóczy Péter)

Országos Evangélikus Ifjúsági Konferenciák helyszínei és időpontjai

GYENESDIÁSON

- július 4–10. Rihay Szabolcs vezetésével középiskolások részére
- július 11–17. Novotny Dániel vezetésével középiskolások részére
- augusztus 1–7. Balog Eszter vezetésével vezetőképző középiskolások és idősebbek részére
- augusztus 16–21. Varga Gyöngyi vezetésével „öregedő ifjak” részére (30 év felett)

RÉVFÜLÖPÖN

- július 11–17. Kendeh K. Péter vezetésével konfirmandus korosztály részére
- augusztus 12–18. Nagy Zoltán vezetésével felnőtt ifjúsági konferencia
- augusztus 19–25. Rozs-Nagy Szilvia vezetésével felnőtt ifjúsági konferencia

PILISCSABÁN

- július 11–17. Honthegyi Zsolt vezetésével középiskolások részére
- augusztus 1–7. Joób Réka vezetésével gyermektábor

A MÁTRÁBAN

- június 27–július 3. Simon Eszter vezetésével természetismereti ifjúsági tábor középiskolások részére

KUNBARACSON

- augusztus 18–25. Györe Balázs vezetésével médiaismereti tábor középiskolások részére

Jelentkezés a lelkési hivatalokba kiküldött űrlapokon.

Jelentkezési határidő 2004. május 28.

További információ Király Attila ifjúsági referensől kérhető az Ifjúsági és Gyermek Osztályon, tel.: (06-1) 429-20-37

Könyvajánló

Hans Finzel:

A VEZETŐK TÍZ LEGGYAKORIBB HIBÁJA

Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest 2002.

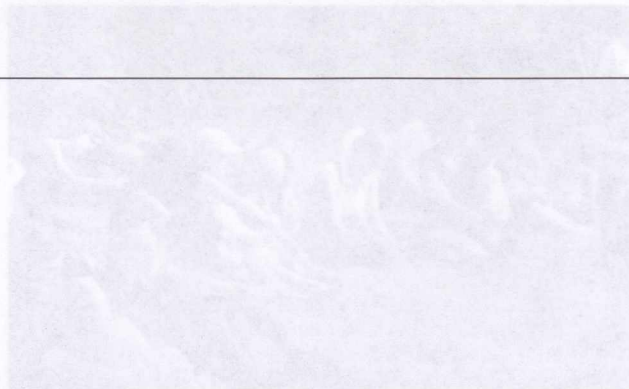
A legjobb vezetők nem születnek, hanem a rossz példából tanulva válnak a legjobbakká.

A könyv azokat a rossz szokásokat elemzi, amelyeket sokan megfigyeltünk vezetőinkben, sőt talán magunk is föl-vettünk. Hans Finzel azonban nem áll meg itt. Hasznos eszközöket nyújt, melyekkel változtathatunk vezetői stílusunkon. Ebben a könyvben a vezetők tíz leggyakoribb bal-lépését mutatja be, melyek a következők:

- A felsőbbrendű hozzáállás
- Piszkos megbízás
- A papírmunka fontosabb az embermunkánál
- Kommunikációs káosz
- A megerősítés hiánya
- A kultúra jeleinek szem elől tévesztése
- Nincs helyük a függetleneknek
- Siker utódok nélkül
- Diktatórikus döntéshozás
- Nem a jövőre összpontosítunk

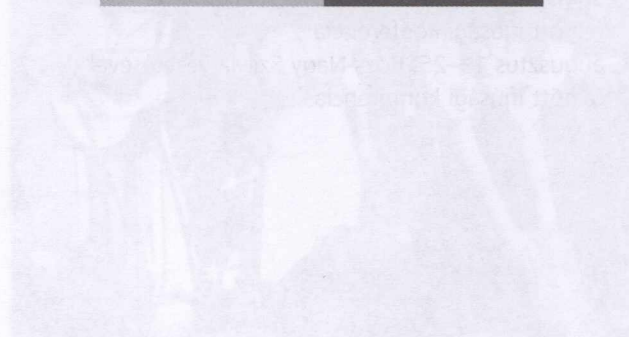
A szerző könnyed és olvasmányos stílusban mutatja be ezeket a hibákat, s esettanulmányokkal, idevágó bibliai sorokkal, sikeres emberektől vett idézetekkel és vezetéselméleti ismeretekkel egészíti ki őket abban a reményben, hogy a rossz tulajdonságok helyén jó szokások alakulnak ki.

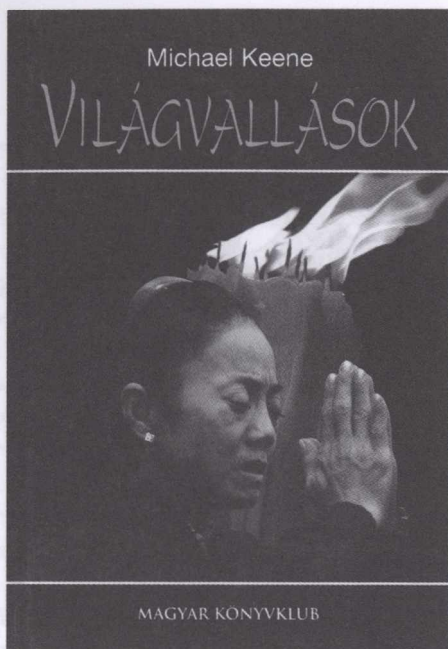
Ez a könyv olyan vezetői állásban levő férfiaknak és nőknek szól (akár világi vagy egyházi állásról legyen szó), akik szeretnének jobb vezetőkké válni, ám tanulmányaik során nem részesültek szakszerű vezetőképzésben. A könyv-

ben lefektetett alapelveket minden szinten haszonnal alkalmazhatják, kezdve az otthon irányításától egészen egy nagy üzleti vállalkozás vagy egyházközség vezetéséig.

Dr. Hans Finzel a CBI missziós társaság vezérigazgatója. Ez a gyülekezetplántáló és vezetőképző szolgálat jelenleg világszerte több mint negyven országban működik, közel ezer munkatárssal. A szerző ezt megelőzően lelkipásztor-ként szolgált a kaliforniai Long Beach-ben, és egy évtizedet töltött Bécsben mint a CBI kelet-európai részlegének képzéssel és igazgatással foglalkozó egyik vezetője.

Michael Keene: **VILÁGVALLÁSOK**
Magyar Könyvklub, Budapest 2003.

Ki miben hisz? Hogyan alakultak ki a vallások? Melyek a jellemző tulajdonságaik? Ezekre a kérdésekre ad közérthető, átfogó választ a *Világvallások* című könyv. Bemutatja a hat világvallást: a hinduizmust, a judaizmust, a buddhizmust, a kereszténységet, az iszlámot és a szikh vallást, ezenkívül a konfucianizmust, a taoizmust, a zoroasztrizmust, a sintoizmust és a bahái vallást. A könnyen áttekinthető fejezeteket színes fényképek teszik szemléletesé.

START 1 – START 2 IFJÚSÁGI ÓRAVÁZLATOK TIZENÉVESEKNEK

Szentírás Szövetség 2002., 2003.

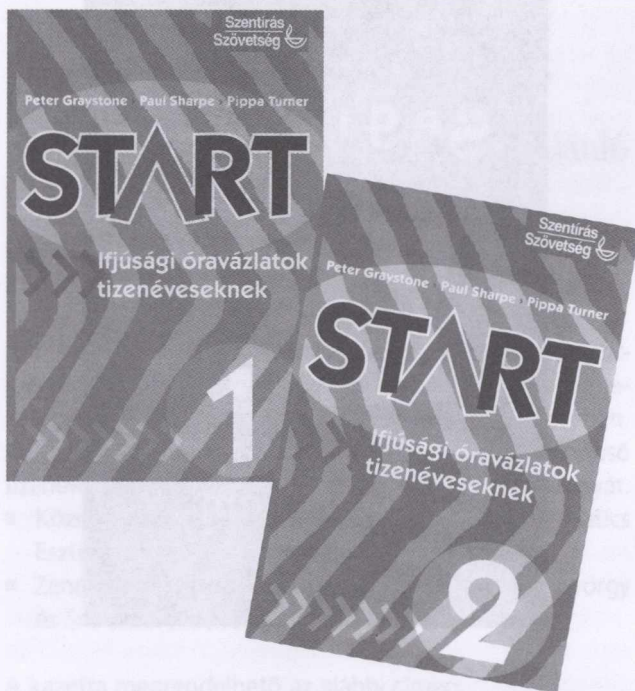
A START célja, hogy Isten igéjének örökérvényű üzeneteit a mai fiataloknak érthetően, életükben alkalmazhatóan adja át.

A kötet nyolc programot tartalmaz, sokféle érdekes játékkal, feladattal, fénymásolható munkalapokkal és áhítatvázlattal. A hangsúly a csoport tagjainak aktív részvételén van. A programok egy-egy témát vizsgálnak meg az ige alapján, és bármely sorrendben használhatók.

A START egyedülálló jellegzetessége, hogy minden témát háromszorosan dolgoz fel annak megfelelően, hogy kik tartoznak az adott ificsoporthoz:

- Csak alkalmi látogatók a résztvevők?
- Vagy ellenkezőleg, elkötelezett, hívő fiatalok?
- Talán a kettő keveréke?

Az azonos téma más megközelítést kap mindegyik esetben. Az ifivezető feladata, hogy válasszon a feldolgozások közül.

Gary Chapman: **KAMASZOKRA HANGOLVA.**
A TINÉDZSEREK ÖT SZERETET-NYELVE
Harmat Kiadó, Budapest 2003.

A szülők – minden jó szándékuk mellett – segítségre szorúlnak abban, hogy azt a biztonságot és szeretetet tudják nyújtani, amire gyerekeiknek szükségük van. A kamaszok nevelése különösen nehéz, bár tudjuk, hogy a kisgyermek-kori „alapozás” jelentősen megkönnyíti ezt az életszakaszt is, mégis ilyenkor a leginkább tanácstalanok a szülők és maguk a tizenévesek is.

Ehhez a nem könnyű periódushoz ad segítséget Gary Chapman újabb könyve, amely a korábbiakhoz hasonló elvek szerint vezeti végig az olvasót a szeretet nyelvének lehetséges használatán. Sokféle irányzat, meggyőződés szerint lehet nevelni, segíteni gyermekeinket, de a biztos utak mindegyike a szereteten és elfogadáson alapszik. Ehhez biztos útítársunk lehet ez a könyv.
(Herczog Mária szociológus)

Dr. James Dobson: **SEGÍTSÉG!**
KAMASZ LETT A GYERMEKEM!
SZAKAVATOTT TANÁCSOK AMERIKA EGYIK LEGKIVÁLÓBB CSALÁDGONDOZÓJÁTÓL.
Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, Budapest 2000.

Akkor sem kell elveszíteni a fejünket, ha gyermekeink tizenévesek lettek.

Dr. James Dobson bepillantást ad serdülő gyerekünk érzésvilágába, segít megértenünk viselkedésének mozgatórugóit – és olyan megbízható tanácsokkal lát el, amelyek vezető pedagógiai szaktekintéllyé tették.

Kérdés-felelet formában szól:

- a szexuális nevelésről
- a kortárscsoport okozta megfelelési kényszerről
- a depresszióról és annak okairól
- a serdülőkori haragról
- a kábítószerekről
- a kamaszok hitbeli neveléséről
- gyerekeink elengedéséről – és még sok minden másról!

Összeállította: Balog Eszter

UNGAME – Egy játék, amely összehoz...

UNGAME – A játék, melyet az élet szerzett.

- Viccestől a komolyig.
- A régi barát, vagy az új szomszéd teljesebb megismeréséhez.
- Senki sem veszít, mindenki nyer!
- Játszva ismered meg a másik embert.
- Minden kérdésre ezernyi válasz adható.
- Olyan kérdések, melyeket mindig is fel szeretnél volna tenni.
- Olyan kérdések, melyeket mindig is meg szeretnél volna válaszolni.

UNGAME – a legmegfelelőbb játék családok, barátok, iskolai osztályok, fiatalok, keresztény csoportok, egyedülálló és kissé öregebbek számára egyaránt.

Kazettaajánló

UTAZZUNK EGYÜTT!

ZENÉS ÚTICALAUZ KONFIRMANDUSOKNAK

A missziói céllal készített kazetta segítséget nyújt a konfirmandus korú fiataloknak alapvető kérdéseik megfogalmazásában, kimondásában, és a válaszok megkeresésében. Az összeállított anyag célja, hogy az identitásukat kereső tizenévesek megtalálják a kereszténység alapvető útirányát.

- Közreműködnek: Gáncs Péter, Horváth Dénes és Szűcs Eszter.
- Zene: Gryllus testvérek, Izsóp, Promise, Koczor György és Smidéliusz Gábor

A kazetta megrendelhető az alábbi címen:

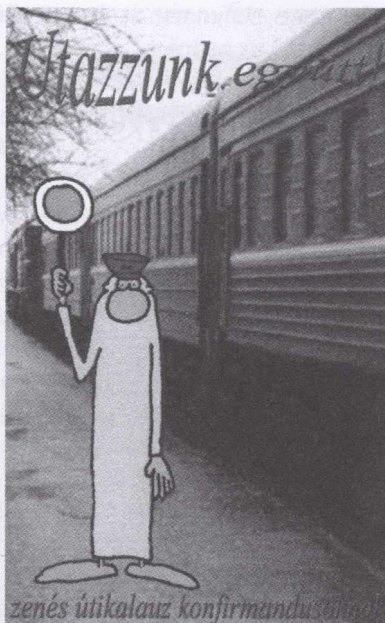
Evangelikus Missziói Központ

1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40.

Tel/Fax: 400-3057

E-mail: evmis@axelero.hu

Ára: 500 Ft

A ZÁKEUS MÉDIA CENTRUM VIDEÓFILMJEI

Az ifjúság látszólag az a korosztály, mely éppen kifelé megy a családból. Talán úgy is lehet fogalmazni, hogy ez a két család közötti korosztály: a szüleit még nem hagyta el, de már készül a saját családja megalapítására. Emiatt változik a családjával való viszonya. Ebben a „családvedlési” állapotában – mint a vedlő állatok is – rendkívül érzékenyvé válik. Lázadásainak egyik forrása mindenképpen itt ered. Ezért nagyon fontos, hogy minél több pozitív impulzust kapjon a családi életéről.

Ezt a célt szolgálhatja filmsorozatunk: *Az anyaméh gyümölcse jutalom*.

A sorozat nem a negatívumokról és nem is a gyermekvállalási szokásokról szól. Nem a félelmetes abortuszokról, még csak nem is a népességfogyásról. Hiszen ha ezekről hall valaki, méltán mondhatja: no, és kinek lesz ettől gyereke? Ehelyett egészséges, küzdelmes életű, de derűs családokat mutatunk be. Célunk, hogy a következő generáció mintát vehessen róluk. Mert mintákra, jó mintákra van szükségük.

A sorozat, melynek mind a négy epizódja 50-50 perces, rövidebb részekre bontható. Az első rész szándékosan nem a születéssel kezdődik, hanem a kisgyermeket nevelő családdal. A második részben szólnak a párválasztásról, míg a harmadikban a gyermekvárásról. Végül a generációk, esetleg három nemzedék egymás mellett élését mutatjuk be.

Mindegyik epizódhoz tartozik egy segédkönyvecske, mely segít a filmek felhasználásában, különösen a hitoktatás keretein belül. Sorozatunk az ORTT támogatását is bírja.

A sorozat folytatása a *Családfa* című 4x50 perces filmünk, mely az Oktatási Minisztérium támogatásával készült. Az első rész a családfa gyökerével, vagyis az ősökkel foglalkozik, a második a családfa törzsével: témái a tartás, megszilárdulás, évgyűrűk. A harmadik részben a családfa ágairól szólnak: elágazásokról, beágazásokról, görccsokról és kötésekről. A negyedik rész a rügyek és virágok szférájába kalauzol.

Mindkét sorozatunk szakértője dr. Pálhegyi Ferenc pszichológusprofesszor.

A téma folytatásaként ajánlani tudjuk még tízrészes *Családi* sorozatunkat, mely részenként húsz percből áll. Fő kérdése: családi minőség vagy mennyiség? Témakörei: *Családi asztal* – *Családi Biblia* – *Családi gyász* – *Családi ünnep* – *Családi kassza* – *Családi hierarchia* – *Családi ház* – *Családi orvos* – *Családi vállalkozás* – *Családi szabadidő*. Az egyes epizódok jól bonthatóak 2-3 szegmensre.

Az egyházművészettel foglalkozó, egy tanév egyházi ünnepeihez kapcsolódó sorozatunk a *Rozetta*. A 10x30 perces sorozat minden epizódja tartalmaz irodalmi, zenei, építészeti rovatot. Az ORTT által támogatott sorozatot 2004-ben folytatjuk.

Ébredés című magazinunk 19x30 percben, részenként 4-5 szegmenssel a legkülönbözőbb, érdeklődésre méltó bizonyágtételeket mutatja be – nem kánaáni nyelven. A 10–19. rész különösen is az ifjúságnak szól. Néhány az érintett témák közül: mozgalmasság, misszió, távolság és külmiszió, egészség, tetoválás és testékszerek, sport és küzdelem, szépség és csúnyaság stb.

Készülőben az *Ezer kilométer kerékpárral egyháztörténeti utakon*. Az evangélikus egyháztörténethez nyújt érdekes adalékokat például az artikuláris helyekről, a Vizsolyi Bibliáról vagy a Vietórisz-féle Tranoszciuszról. Várhatóan 2004. első negyedévére készül el.

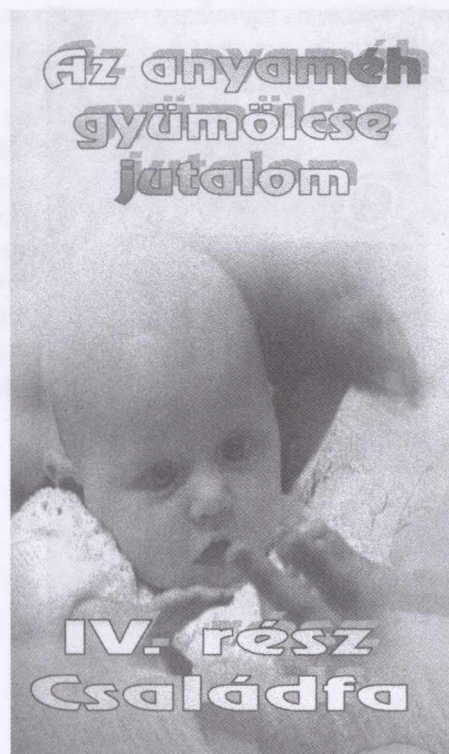
További, ifjúsági munkában használható filmjeink:

Proféciaák földjén. 3 részes szentföldi útifilm.

Fény előttem, fény utánam. Portréfilm Túrmezei Erzsébetről.

Trilógia – avagy az elgurult drachma. (Értékes vagy!)

Györi János Sámuel

Elcsendesedős ifi böjtre

ÉNEK: Egyedül csak te vagy (203)

1. *Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Ne legyen más istened rajtam kívül!* (2Móz 20,2–3)

Mit kívánsz tőlem, Istenem? Azt kívánod, hogy ne játszszam el lelkem üdvösségét, és kerüljem a bálványimádást, a varázslást és más teremtmények segítségül hívását. Uram, egy igaz Isten! Engedd, hogy igazán megismerjelek és csak benned bízzam. Add, hogy teljes szívemből tudjalak szeretni, félni és tisztelni. Hogy lemondjak mindenről, ami nem a te akaratod szerint való. Ámen.

ÉNEK: Gloria, gloria in excelsis (188)

2. *Ne csinálj magadnak semmiféle istenszobrot azoknak képmására, amik fenn az égben és lenn a földön, vagy a föld alatt a vízben vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat, mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok.* (2Móz 20,4–5)

Uram, te vigasztalsz szüntelen, gyászban, magányban, kétségbeesésben. Nem engeded, hogy magunkra szabott, faragható isteneink legyenek, akiket tetszésünk szerint módosíthatunk.

Add, hogy lemondjunk a vágyról, hogy téged hatalmunkba kerítsünk. Ne hagyd, hogy vigyük-hordjuk isteneinket, hanem te vigyél minket oda, ahova jónak látod. Formálj minket, hogy ne mi alakítsunk téged. Legyen miénk az öröm, hogy a tieid vagyunk és nálad van a legjobb helyünk. Ámen.

ÉNEK: Oly messzire mennék (50)

3. *Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak nevét, mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki nevét.* (2Móz 20,7)

Atyám, megérdemlem nyomorúságomat, de téged hívlak, mert te szabadító Isten vagy. Engedd, hogy bármit kérek,

a te fiad, Jézus Krisztus nevében kérem. Mert tudom, ha így teszek, az olyan, mintha ő kérne. Nem magamban akarok bízni, hanem benned, ahogy tette ezt Ábrahám, amikor segítségül hívott. Hadd tapasztaljam meg, Istenem, Atyám, milyen hatalom a te neved. Ámen.

ÉNEK: Áldjad lelkem az Urat! (192)

4. *Emlékezzél meg a nyugalom napjáról, és szenteld meg azt! Hat napon át dolgozz, és végezd mindenféle munkádat! De a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja. Semmiféle munkát ne végezz azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se állatod, se a kapuidon belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap alatt alkotta az Úr az eget, a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megpihent. Azért megáldotta és megszentelte az Úr a nyugalom napját.* (2Móz 20,8–11)

Uram, annyiszor vagyok elfoglalva a saját dolgaimmel ahelyett, hogy rád figyelnék. Tudom, hogy miközben hajtom magam, te is dolgozol. Ajándékokat készítesz nekem. Kérlek, adj nyitott szemeket, hogy meglássam: életem legnagyobb eseményeit, legfontosabb dolgait te irányítod, és nem én hajtom végre azokat. Te mindig teszel valamit bennem, értem, körülöttem. Kérlek, szólíts meg igéddel! Ámen.

ÉNEK: Hiszek benned (151)

5. *Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet az Úr ad neked!* (2Móz 20,12)

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

AZ APA

Mily gyorsan távolodsz a nagy időben tőlem, fiam. Már idegesen kelsz föl az ebédnél, eltűnsz, szaladsz. Újságot olvasol, amikor beszélek, kurtán felelsz. Barátaiddal vagy. Üres a szobád. Üres a lelkem. Nem látod arcomon botor szerelmem. Nem veszel észre.

Csikorgó hangom iszonyú tenéked.

Nehéz a kezem...

Este a kertben nézem az eget, a fákat, a lombot.

S kérdelem magamtól: miért nem érti a gyümölcs a törzset?

ÉNEK: Újítsd meg bennünk békéd (120)

6. Ne ölj! (2Móz 20,13)

Atyám, adj csendes perceket, mikor felbuzdulhat szívem és őszintén, mély vágyakozással áhítozhatok utánad. Add, hogy merjek igent mondani, és ne legyek ennek a vágnak gyilkosává. Oly nehéz magamba szállni, és mindennel szembenézve és szembeszállva engedni neked, hogy más emberként folytassam életem.

Jézus Krisztus mindent megtett azért, hogy el ne pusztuljak, hanem életem legyen. Bízom benne, hogy Jézus bennem él és elkezdhetek élni! Ámen.

ÉNEK: Elveszett bárányod vagyok (67)

7. Ne paráználkodj! (2Móz 20,14)

Uram, Jézus Krisztus! A te utadat akarom járni a szerelem kérdéseiben is. Egyedül hiába erőlködnék, a kísértések között elvesznék. Kérlek, légy velem! Te erőt adsz és békeséget. Társaság vagy a magányban. Csak te tudsz megtanítani arra, hogyan kell egymást igazán szeretni. Egyedül te bocsáthatod meg minden ezzel kapcsolatos bűnömet, és én, aki nem vagyok tiszta, érted, általad mégis örökölhetem Isten országát. Hála Neked! Ámen.

ÉNEK: Fényességbe én... (62)

8. Ne lopj! (2Móz 20,15)

Istenem, bőséget kínálsz nekünk, innen-onnan lopkodó, rabló ösztönöktől agyonhajszolt embereknek. Pedig nem kell lopnunk, bőven kapunk ajándékot, amit továbbadhatnánk. Jézus önmagát adta értünk, megtörtetett teste és kiöntött vére által. Ez tanítson minket arra, hogyan osszuk szét önmagunkat mi is. Ámen.

ÉNEK: Teremts bennem tiszta szívet (117)

9. Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen! (2Móz 20,16)

A ti beszédeitekben az igen legyen igen, a nem pedig nem, ami pedig túlmegy ezen, az a gonosztól van. (Mt 5,37)

Uram, fáj, hogy hazug és másokat rágalmazó a nyelvem. De egyedül nem tudok megszabadulni a Gonosztól, kérlek, segíts! Tedd késszé a szívem, és sikerülni fog. Csak teáltalad történhet csoda, hogy egyik pillanatról a másikra megszabaduljak a bűntől. Adj erőt, hogy ellenálljak a kísértésnek. Ámen.

ÉNEK: A bűnt, mi szívem terheli (49)

10. Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgáját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé! (2Móz 20,17)

Én Uram, én Szabadítóm! Bűnös kívánságok foglya vagyok. Irigylem mások idejét, dicsőségét, testét, ötletét, mindent, ami másé. Az kedvesebbnek tűnik, jobbnak, többnek. Add, hogy ne mesterkedjek más javainak megszerzésén. Se hízéggel, se fenyegetéssel, se önsajnálattal! Adj, Uram tiszta, hű szívet, hogy csak arra vágyjak, amit te nekem készítettél, amit tőled kapok. Mert akkor gazdag leszek és gazdagítani tudok másokat. Ámen.

ÉNEK: Te vagy a fény (Taizéi ének)

IMÁDSÁG

ÉNEK: Jézus, fényesség van nálad (212)

(Megjegyzés: Az imádságos rész hosszabb elcsendesedést jelent (kb. 15-20 perc). Itt mindenki elmondhatja hangosan vagy magában azt, amit Isten elé szeretne vinni. A parancsolatokat és az imádságokat két vagy több ember olvashatja felváltva.)

Húsvéti ifjúsági istentisztelet liturgiája

ÉNEK

L Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében.

GY

GY *Zsoltárolvasás*

A Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék?

B Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék?

A Halld meg, Uram, hívó hangomat!

B Könyörülj rajtam, hallgass meg!

A Taníts meg utadra, Istenem,

B vezess a helyes ösvényen!

A Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,

B miképpen volt kezdetben, most és mindenkor,

EGYÜTT és mindörökkön örökké. Ámen.

L Az Úr Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!

GY *Imádság*

Istenem! Eléd teszem a múlt fájdalmait, a jelen kínjait, a jövő félelmeit, eléd teszem a bűnök hamis, szétfutó útjait. Takarja be most bocsánatod, tépd le a bűn erős láncait!

ÉNEK

L Az Ige testté lett, közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét. Mi valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Ezért hálás szívvel mondjuk: dicsőség a magasságban Istennek!

GY És a földön béke, és az emberekhez jóakarat!

L+GY Dicsérünk és áldunk téged, imádunk és hálát adunk neked a te nagy dicsőségedért, Úr Isten, mennyei Király, mindenható Atya Isten!

Úr Jézus Krisztus, valóságos Isten, az Atya egyszülöttje, Isten báránya, aki elveszed a világ bűnét, irgalmazz nekünk, aki elveszed a világ bűnét, hallgass meg minket, aki az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk!

Mert egyedül te vagy szent, egyedül te vagy az Úr, egyedül te vagy a fenséges, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atya dicsőségében. Ámen.

ÉNEK

IMÁDSÁG

IGEOLVASÁS – IGEHIRDETÉS

CSEND

ÉNEK

IMÁDSÁG Mint fáradt vándor...

TÍZPARANCSOLAT

GYÓNÁSI KÉRDÉSEK

GY *Gyónó imádság*

Vallom előtted, szent és igaz Isten, hogy vétkeztem ellened és embertársaim ellen gondolattal, szóval és cselekedettel. Sok jót elmulasztottam, sok rosszat elkövettem, nem vagyok méltó kegyelmedre, méltó vagyok ítéletedre. Hozzád fordulok mégis: nincs más reménységem. Szent Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért kérek: légy hozzám irgalmas, és bocsásd meg bűnömet! Ámen.

FELOLDOZÁS

L Az Úr legyen veletek!

GY És a te lelkeddel!

L Emeljük föl szívünket!

GY Felemeljük az Úrhoz!

L Adjunk hálát az Úrnak, a mi Istenünknek!

GY Méltó ez és igaz.

L Valóban méltó és igaz, illő és üdvösséges, hogy mindenhol és mindenkor hálát adjunk neked, mindenható Atyánk és örök Istenünk, a Jézus Krisztus által, mert feltámasztottad a halálból egyszülött Fiadat, és benne örök életet adott a világnak; ezért ujjongó szívvel magasztalunk Téged, Istenünk!

GY Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene! Dicsősége betölti a mennyet és a földet! Hozsánna a magasságban! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!

MIATYÁNK

SZEREZTETÉSI IGÉK

GY Krisztus, Isten báránya, ki a világ bűnét hordozod, irgalmazz nekünk!

Krisztus, Isten báránya, ki a világ bűnét hordozod, irgalmazz nekünk!

Krisztus, Isten báránya, ki a világ bűnét hordozod, add nekünk békédet! Ámen.

ÉNEK

IMÁDSÁG

ÚRVACSORÁVÉTEL

L Az Úr legyen veletek!
 Gy És a te lelkeddel!
 L Áldjátok az Urat, mert jó!
 Gy És örök az ő irgalma!

IMÁDSÁG

L Adjunk hálát az Úrnak!
 Gy Istennek legyen hála!

ÁLDÁS

Gy Ámen (l. fent)

ÉNEK

(Forrás: Budavári evangélikus ifjúsági kör)

Húsvéti virrasztás

A németországi evangélikusság körében – különösen bajor területeken – elevenen él egy ősi hagyomány, a húsvét vasárnapját megelőző közös esti virrasztás, melyet hajnali istentisztelet követ. Az alábbiakban ennek a megszervezéséről szeretnék nektek írni, hogy kedvet kapjatok hozzá az ifjúsági körökben.

Azok az ifjúsági csoportok, akik évről évre közösen várják húsvét vasárnap hajnalát, nagyszabású közösségi élményként és a hitüket építő alkalomként tartják számon ezt a két napot.

Az együttlét már szombat délután megkezdődik ismerkedéssel és témamegbeszéléssel, melynek eredményeit a hajnali istentiszteleten fel lehet használni. A kézműves foglalkozáson mindenki készíthet magának egyedi viaszmin-tákkal díszített húsvéti gyertyát. Az istentiszteletre való közös készülés, az énektanulás és a liturgia megismerése is fontos szerepet kap a délután vagy az este folyamán. Az az ideális, ha a virrasztásnak a gyülekezeti ház vagy gyülekezeti terem ad otthont.

A vasárnap hajnali sötétségben közösen indul a csapat a templomba, amely teljesen sötétben, lámpa- és gyertyafény nélkül fogadja az oda érkezőket. A liturgia keretében gyullad majd fel az első gyertyaláng, a húsvéti gyertya fénye, amely által szép lassan életre kel az összes többi gyertyaláng. A templomban így lesz egyre világosabb. (Az alább leírt felolvasások zseblámpa segítségével történjenek.)

Az istentiszteletet követően – szép idő esetén – meg lehet nézni a napfelkeltét, melyet aztán közös reggeli követhet, mellyel az együttlét befejeződik.

Ebben a programban a 15 évnél idősebbek vehetnek részt, tehát a konfirmáció utáni korosztály. Jó, ha már az előkészületeket is közösen végzi a csoport, mert akkor senkinek sem kell egyedül fáradoznia. A helyi lelkész segít-

Fotó: Balog Eszter

sege nélkülözhetetlen ennek a programnak a megvalósításában.

A virrasztásban résztvevők közösségi élményét fokozhatja még egy esti séta, vagy bármilyen kézműves foglalkozás és csoportos beszélgetés, amikor kellő időt hagyunk egymás megismerésére.

AZ ISTENTISZTELET VÁZLATOS MENETE

1. stáció

- I. LITURGUS Miért más ez az éjszaka, mint a többi? Miért gyülekeztünk össze itt a sötétben?
- II. LITURGUS Azért, hogy átérezzük, milyen csodálatos az, hogy Isten fényt teremtett a sötétségben, hogy a kietlen káoszt élőlények sokasága váltotta fel. Mindezért dicsérjük őt, minden élőlény Teremtőjét és Alkotóját!

OLVASMÁNY 1Mózes 1,1–5; 1,26; 1,28a; 1,31a

CSEND

IMÁDSÁG (az 1. stáció témaköréhez kapcsolódó)

ÉNEK

2. stáció

- I. LITURGUS Miért más ez az éjszaka, mint a többi? Miért olvasunk fel hosszú és régi történeteket?
- II. LITURGUS Azért, hogy Isten ígéretéről sohase feledkezzünk meg. Mert ahogy kivetette a rabszolgává lett zsidó népet Egyiptomból, úgy vezet

OLVASMÁNY minket napról napra minden megkö-
zöttségéből a szabadságba.
2Móz 14,10; 14,11a; 14,13a; 14,21–23;
14,27–28; 14,30a

CSEND

IMÁDSÁG (a 2. stáció témaköréhez kapcsolódó)

ÉNEK

3. stáció

I. LITURGUS Miért más ez az éjszaka, mint a többi? Miért
vagyunk hivatalosak erre az együttlétre, is-
tentiszteletünkre?

II. LITURGUS Azért, hogy megtaláljuk életünk értelmét ab-
ban a szövetségben, amelyet Isten Izraellel
kötött, amelyben Jézus Krisztus által mind-
annyiunknak részünk van.

OLVASMÁNY Ézs 54,7–10

CSEND

IMÁDSÁG (a 3. stáció témaköréhez kapcsolódó)

ÉNEK

4. stáció

I. LITURGUS *Meggyújtja a húsvéti gyertyát az oltáron (vagy
valaki behozza égve, és odahelyezi).*

II. LITURGUS Krisztus a világ világossága! (3x)

MIND Istennek legyen örök hála!

5. stáció

I. LITURGUS Miért más ez az éjszaka, mint a többi? Miért
kalapál úgy a szívem?

II. LITURGUS Mert Isten betölti a szívünket, és meg akar
bennünket újíítani.

OLVASMÁNY Ez 36,22a; 36,23–27

CSEND

IMÁDSÁG (az 5. stáció témaköréhez kapcsolódó)

ÉNEK

Húsvéti evangélium

Osszuk ki a szerepeket Mt 28,1–10 szakaszához, majd ol-
vassuk fel.

I. LITURGUS Az Úr feltámadt, halleluja! (3x)

MIND Az Úr valóban feltámadt, halleluja!

ÉNEK

*(Az ének alatt a húsvéti gyertya fényéből né-
hányan meggyújtják a gyertyájukat, majd azok
továbbadják a fényt. A kosarából kiosztott
mécsesekből mindenki kap egyet, így min-
denkihez eljut a húsvéti gyertya lángja.)*

HITVALLÁS

PRÉDIKÁCIÓ

ÉNEK

ÚRVACSORA

MIATYÁNK, ÁLTALÁNOS KÖNYÖRGŐ IMÁDSÁGOK

ÉNEK

ÁLDÁS

ÉNEK

Balog Eszter

(Forrás: *Lebensträume – Gelebte Spiritualität, Evangelische
Jugend in Bayern*. Landesjugendkammer der Ev. Jugend in
Bayern, 1999.)

IFJÚSÁGI VEZETŐKÉPZŐ TÁBOR

Ifjúsági vezetőképző tábor lesz Gyenesdiáson 2004. augusztus 1–7-ig olyan fiatalok részére, akik gyülekezeti ifjúsági csoportokat vezetnek, melyeket szeretnének fellendíteni új ötletekkel és módszerekkel, alapvető csoportvezetési ismeretek megszerzésével. Azokat a fiatalokat is várjuk, akik még nem vezetnek ifjúsági csoportokat, de kedvet éreznek arra, hogy besegítsenek a gyülekezetben folyó – vagy épp kialakuló – ifjúsági munkába, lelkészük vagy csoportvezetőjük munkáját támogatva.

A tábor célkitűzése: az együtt töltött hét keretében többek között tapasztalatot cserélünk az ifjúsági csoportjainkban folyó munkáról, áttekintjük a korosztályi sajátosságokat, csoportvezetési stílusokat. Tanulmányozzuk a csoportfejlődési szakaszokat, elmerülünk a programok és kirándulások szervezésének mikéntjében, a játékpedagógia és a konfliktuskezelés rejtjeleiben. Bibliai szövegek feldolgozása, áhítatkészítés, lelki alkalmak szervezése, kirándulás, szabadidő (fürdés a Balatonban) és még sok más terv szerepel a programunkban.

Jelentkezni lehet a lelkészi hivatalokban, a kiküldött tábori jelentkezési lapon, vagy az Ifjúsági és Gyermekek Osztályon Balog Eszternél. Tel.: (06-1)486-35-25.

Szeretettel várunk!

A táborvezetők: Balog Eszter, Schaller Bernadett, Bátonszky János és Szeverényi János.

EGYÜTT EURÓPÁÉRT

2004. május 8. Stuttgart – Budapest

Immár alkotmányban is megfogalmazódnak az Unió alapvető értékei, az egyes államok tiszteletben tartása mellett az európai közjó, a béke, az igazságosság és az egész világgal való szolidaritás iránti elkötelezettség. Az Európai

Unió bővülésével egyidőben a különböző európai egyházak mozgalmái és közösségei is szeretnék fölajánlani szolgálataikat, közkinccsé tenni Istentől kapott ajándékait, evangéliumon alapuló életüket. Ezért 2004. május 8-án „Együtt Európáért” címmel találkozót rendeznek Stuttgartban, melynek célja, hogy lelket adjunk Európának, és bemutassuk, hogy Krisztus Európa reménye.

A széleskörű találkozót két napos kongresszus előzi meg, melyen kb. kétezer fő dolgozik majd különböző fórumok keretében.

Május 8-án a helyi vagy nemzetközi szinten és a társadalom legkülönbözőbb területein tevékenykedő katolikus, evangélikus, ortodox, református és anglikán mozgalmak és közösségek szeretnék láthatóvá tenni kicsiben, kísérleti körülmények között azt a színes európai egységet, amely már létezik, s amelyből új impulzusok születhetnek.

A stuttgarti találkozót műholdas adásban közvetítik az egész világra.

A stuttgarti programmal párhuzamosan a Fokoláre mozgalom 2004. május 8-án, vasárnap Budapesten országos találkozót szervez „Együtt Európáért” címmel.

FOKOLÁRE MOZGALOM

További információ az alábbi címenek kapható:

www.miteinander-wie-sonst.de

Ifjúsági és Gyermekek Osztály:

Lénárt Viktor (06-30-336-79-07,

viktor.lenart@lutheran.hu)

